

لیکوال : ډاکټر رحمت ربی زیرکیار
د ډیورنډ تړون د حقوقو او سیاست په تله کی

EXAMINING THE DURAND AGREEMENT WITHIN LAW AND POLITICS

By Dr. Rahmat

Rabi Zirakyar

Independent Scholar, U.S.A.

zirakyar1234@yahoo.com

ترڅوچه پښتونخوا خپلواکه شوی نه وی، یوه
بی مسولیته او وروسته پاتی سیمه به وی
اودهرناورین زړی به پکی کرل کیږی .

Introduction ننتوځ

د پاکستان واکمنان په دی پوهیږی چی برتانویانود پاکستان دجوړولو پوری د ډیورنډ لیکي ته
د بین المللی لیکي په سترگه نه ووکتلی. پخپله ډیری برتانوی رسمی چینی ددغی حقوقي
ادعاسپیانوی کوی . دبیلگی په توگه یوه پام وړ رسمی چینه اقتباسوم: په (۱۸۹۳ز) کال کی
د ډیورنډ تړون دغه « لیکه دهند د سرحدی لیکي په څیرنه تشریحوی، بلکه
دامیر [عبدالرحمان خان ۱۸۸۰ تر ۱۹۰۱ ز] د قلمرو دختیزو اوسهیلې سرحدونو او په دوه
حکومتونو پوری د مربوطونفوذی ساحو حدود تشریحوی، هدف دبرتانوی امریت ارتول دی
نه دهند د سرحد.» (۱۹۲۵):

“The Line was also described [in the 1893 treaty] as the boundary of India, but is the eastern and southern frontiers of the Amir's [Abdur Raman, 1880 – 1901] dominions, and the limits of the respective spheres of influence of the two governments, the object being the extension of British authority, and not that of the Indian frontier.”
Military report on Afghanistan (classified), general staff, India, Government of India press, 1925, p. 69. Quoted in Louis Dupree, Afghanistan, 1980 edition, p. 767.

امیر عبدالرحمان په انگریزی نه پوهیده. ایا هغه د ډیورنډ دتړون کوم پښتو یا فارسی متن
لاسلیک کړی دی؟ دشوروی یرغل پر ضد دافغانانو دجهادپه مهال (۱۹۷۹ - ۱۹۸۹ز) کلونو کی
د ډیورنډ لیکه چیرته وه؟ د «پاک» ټکی پخپله دپاکستان په ترکیبی نوم کی طایفوی نظام

(caste system) منعکسوي، په داسی حال کی چه محمدعلي جناح دهند یانوسره دگډ حکومت نه ویره لرله ځکه چی دهغه په تحلیل هلته به د برتانویانو له وتلونه وروسته طایفوی نظام رامنځته شی. ایپه پښتونخواکی پښتانه دطایفوی نظام دبقایا ولاندي په کړاواخته نه دی؟ ختیزاولویدیزجرمني دشمالی اوسهیلی ویتنام په شان یوملت شواوهانکانگ په چین کی خپل شو. ولی پښتونخوا لا همغهسی داستعماری اوبی هویته حالت په لوموکی بنکیل ساتل شویده؟ د « پاکستان » په ترکیبی نوم کی دوه ځلی د « الف » توری راغلی دی: اصلاً یوه الف (A) افغانیه تمثیلوله اودوهم الف افغانستان. پښتونخواپه تاریخی، ملی، حقوقی مبارزوی اوکلتوری لحاظ دافغانیې اوافغانستان سره کلک تړاولری، نه دپاکستان سره. بنگالیان دپاکستان دنوم اوتبعیضی سیاست سره په تکرکی شول اوخپل بنگلادیش یی په (۱۹۷۱) کی جوړکړ.

هندهغه ځای وه چی برتانیه پکی کلکه تپی کیدلای شوه. ددغه زخم دمخنیوی لپاره برتانیې افغانستان ته داری چینگی کړی. په بله وینا، دبرتانیې دامپراتوری دفاع په هند کی پرته وه اودهند دفاع په افغانستان کی. د(۱۸۳۸ز) کال په نیمایی کی انگریزانودرنجیت سنگ اوشرل شوی شاه شجاع سره دری اړخیزه تړون وکړ. ددغه تړون له مخی شیرمیاشتی وروسته انگریزانوپه افغانستان ورودانگل خودملی اسلامی پاڅون په مقابل کی یی ماتی وخوړه. د گندمک تړون (۱۸۷۹ز) چی دافغانستان اوانگریزدودوهمی جگری لمبی یی رسماً غلی کړی په افغانستان وروتیل شو. ددی تړون په امله په یوه مخفی حکومتی لیک (فارین دیپارتمینت، سیکریت) کی چی په لندن کی دهند دچارووزیرته استول شوی و، ځانگری خوبی بنودل شوی وه:

“ But we thought, and still think, that the arrangements entered into with Yakub Khan and Gandumak were the best that could then be made.”

Lord Lytton and others (Government of India foreign department, Secret) to viscount Cranbrook (Her Majesty's Secretary for India, 7/1/1880 (Afghanistan), in: Cabinet papers: Cab./class No.37/ piece No.1, 1880, No.1. Public Record office/London.

په دی تړون کی افغانستان په تحت الحمايه (نیمه مستعمره) واوښت: افغانستان په خپل بهرنی اود فاعی سیاست کی د برتانیې مشوری ته اړشو. دغه شان په ستراتیژیک لحاظ دافغانستان ختیزی اوجنوب ختیزی سیمی د برتانوی هند دکنترول لاندی ورغلی، اوپه دی ډول افغانستان له دینه محروم شوچی بحرته ازاده لاره ولری. دغه محرومیت په ټول افغانستان کی دراتلونکی اقتصادی پرمختگ او د ملی ټولنی د جوړولو مخی ته یوغت پاتک واچاوه.

د نیمه مستعمره یاتحت الحمايه حالت په شرایطوکی په افغانستان باندی څه دپاسه دیارلس

کلونه وروسته (۱۲ نوامبر ۱۸۹۳ز) د ډیورنډ تړون ورو تپل شو. د برتانیې او افغانستان د اړیکو په امله له اتر جیمس بلفور نه واورې چې د برتانیې دامپراتوران سیاست یوه وتلی څیره وه. بلفور چې له ۱۹۰۲ تر ۱۹۰۵ز کلونو د برتانیې سترو وزیر (صدر اعظم) وه، داسې ویلي وه: «موږ دهغه [افغانستان] سره درې غټې جګړې کړې دي..... ددی لپاره چې افغانستان دوست کړو او په ځان پورې یې وتړو، موږ کله زور، کله ګواښ، او کله بډی (رشوتونه) کارولي وو. افغانستان حتماً دوست نه شو.»

”She was certainly not become friendly.” Committee of Imperial Defence Papers: Cab./ Class No.38/piece No.1;16/12/1902-No.12. د ډیورنډ تړون (۱۲ نوامبر ۱۸۹۳ز) د جنګ او ګواښ په چاپیریال کې رامنځته شو. د دغه تړون لاسلیک کوونکي د برتانوي هند وزیر مار تيمر هینري ډیورنډ او امیر عبدالرحمان خان معرفي شوي دي، خود تړون د دواړو ژبو په متن باندې لاس لیکونه Signatures لاتراسه چانه دي لیدلي! امیر عبدالرحمن په خپله ژوندلیکونه Autobiography کې یوه لیک ته ګوته نیولې ده چې دهغه مهال برتانوي وایسر ورته استولی وه. عبدالرحمان خان دغه لیک «عملاً یو التیماتوم» (پراکتیکي ان التیماتم) ګڼلی وه. التیماتوم ته وروستنی غوڅه غوښتنه ویلي شو. ددغې غوڅې غوښتنې رد کول یانه منل په ضمني ډول دامانلري چې مذاکره به تم کیږي، یا په بین الدول حقوقو کې دیپلوماتیک اړیکې به غوڅیږي، او یا خوداچې جنګ به راپاروي. په بله وینا، التیماتوم له یو چانه کلکه وروستنی غوښتنه ده چې که په ټاکلې وخت کې هغه څه ونکړي چې په غوښتنه کې خوندي شوي دي، پرضد به یې د مطالبه کوونکي له خوا عمل وښودل شي. ولولې:

Black's Law Dictionary, 7th

edition. Minn.: west Group, 1999; Dictionary of Law. Second ed. Editor P.H. Collin. Chicago and London: Fitzroy Dearborn publishers, 1999.

دامیر عبدالرحمان خان په وینا د برتانوي وایسر اپورتني لیک:

“Was practically an ultimatum, to the effect that <the [British] Indian Government cannot wait for your indefinite promises of certain dates, and therefore after such-and such a time, will draw its own conclusions>.”

خوبرتانوي هند دامیر عبدالرحمان خان «مشوره تقدیر نکره»: «

” But my advice was not appreciated, and the [British] Indian Government was so anxious that they expelled my officials from Bulund Khel and Wana Zhob by force and threat of arms.”

Mir Munshi Sultan Mohammad Khan(ed.), the life of Abdur Rahman, Amir of Afghanistan. 2 vols second vol; London 1900, pp.156-159

په هند کی د برتانوی حکومت مسولانوامیر عبدالرحمان ته اخطار ورکړ چی که دبرتانویانو وړاندیزمنی یایی نه منی، داپریکړه به حتمی وی چی کومه سیمه دافغانستان د پادشاهی برخه ده:

“ Whether you accept this offer or not, it will be necessary to decide what territory does and what does not, from part of the Kingdom of Afghanistan.” Lansdowne papers, 16 August 1892, Enclosure Viceroy to Amir, 23 July 1892= Political and secret letters from India, No.155, quoted in L.Harris, British policy on the North-West frontier of India, 1880-1901, Ph.D., London 1960, p.117

هینری لانسډون دهنډوايسراوه (۱۸۸۸-۱۸۹۴ز) .
له نن نه یوسل لس(۱۱۰) کلونه وړاندی د(۱۸۹۷ز) کال په نیمایی کی د وزیرستان په مداخللوکی د دیورنډ دکرښی پر ضد کلک وسله وال پاڅون پیل شو، اوورپسی د خیبر، مومندو، ملکنډ، باجوړ اوچترال پوری وغځیده اویوکال دوام یی وکړ. د پښتنود دغه پاڅون په ضدانگریزی ښکیلاک یوډیر سپیره عکس العمل وښود: وایسرا سردار جورج کرزن (۱۸۹۸-۱۹۰۵) د شلمی پیړی په پیل کی په (۱۹۰۱ز) کال کی شمال لویدیزه سرحدی صوبه راوټورله .

North-West Frontier Province (NWFP)

ددغی استعماری پروژي دراویستلواو اداره کولو لپاره ولولئ، پ لندن کی د ډاکتری دعلمی د رجي دلاس ته راوړلولپاره دوه تیزیسونه:

L. Harris, ibid., 347- 384; L.Baha, The Administration of the North-West Frontier Province, 1901-1919, Ph.D., London 1968

دشمال غربی سرحدی صوبی استعماری نوم دپاکستان دواکمنانولپاره دومره سپیڅلی دی چی ترنن پوری یی ساتلی دی. د دغه استعماری نوم ساتل ښیي چی پاکستان لړزانده هویت لری او د تاریخی کمښت په مزمنه(کرانیک) ناروغی اخته دی.

د دیورنډ د تړون حقوقی او سیاسی بحث

په تیر بحث کی مولیدل چی انگریزی استعمار په څومره چل ول اوزور او گواښ (تهدید) سره د ډیورنډ رتلی تړون په امیر عبدالرحمان ورو تاپه. د بل دولت په مقابل کی زور کارول د توافق کمښت منعکسوي، خود بین الدول حقوقوله مخی رامنځته شوی قرارداد د اړادو توافق منعکسوي. تړون (قرارداد) لږ تر لږه ددوه اړخونو ترمنځ باید د معینی یا مشخصی موضوع په اکله په توافق ولاړوی اوباید دغه توافق په څرگنده ژبه کی خوندي شوی وی. د تړون د موضوع صراحت عموماً په بین الدول حقوقی د تړون د ایتبار شرط جوړوی. یانی یو تړون هغه مهال بین الدول ایتبار گتلی شی چی موضوع یی په کافی کچه څرگنده وی. په بله وینا که د تړون موضوع دومره غیر صریح وی چی پخپله تړون کوونکی نه پوهیږی چه پرڅه یی توافق کړی دی، تړون ایتبار نشی گتلی. د ډیورنډ په تړون کی د تړون والو (مارتیمر ډیورنډ او امیر عبدالرحمن) ترمنځ د تړون موضوع نامعینه ده او هلته صریح الفاظ *definite terms* نه دی کارول شوی. دا ادعا هغومره چی اسانه ده، هغومره یی ډکول او غښتلی کول اسان کار نه دی. خوزه به زیاروباسم چی د ډیورنډ تړون ول په ول راوسپړم اودلوستونکی سره د دغه رتلی تړون په حقوقی سفر کی پراو په پراوو گرځم :

(لومړی)

د ډیورنډ تړون د امیر عبدالرحمان (۱۸۸۰-۱۹۰۱ز) سره وشو، خواغان ملت یی په مقابل کی پاڅون وکړ او په ورځنی ژوند کی یی ونه مانه. دهغه ځوی امیر حبیب الله خان (۱۹۰۱-۱۹۱۹ز) په خپلوی کونو کی چی په هند کی د برتانوی وایسراگانو په شخصی سندونو کی خوندي شوی دی، زما ادعا غنی کوی چی د ډیورنډ تړون مبهم وه. په دغولیکونو کی داسی معلومیږی چی برتانیی د ډیورنډ تړون ته دیو شخصي تړون په سترگه کتل چی د مارتیمر ډیورنډ او عبدالرحمن ترمنځ شوی و :

“Firstly, I give proof according to the rules and idioms of Persian that the Treaty concluded by Sir Mortimer Durand was not personal, but international (*daulatī*, lit. existing between two governments).....you have come to the conclusion that the wording of the Treaty is a translation of the English text, and that, according to English idiom, such is the case”

Curzon collection, India office library, quoted in Rahmat R. Djan-Zirakyar, *Stammesgesellschaft, Nationalstaat und Irredentismus am Beispiel der Pashtunistanfrage*. Ph.D. Thesis, Frei Universitaet Berlin, Germany. Haag+Herchen Verlag, Frankfurt am Main 1978, p.44 (Tribal Society, National State and Irredentism Exemplified by the Pashtunistan Issue. Ph.D. Thesis, Free University of Berlin, Germany, 1978, p. 44)

سردار جورج کرزن وایسرا و (۱۸۹۸ تر ۱۹۰۵).
امیر حبیب الله «اریان» شوی دی چی وایسرا «په نقشه کی تیروتنی» پخپله دتړون
دنادرستی ثبوت گڼی :

“ It is a matter of surprise that your Excellency considers the errors in the map as a proof of the agreement being incorrect.”

Amphthil Collection, Habibullah to Curzon, 13/3/1904, quoted in Djan-Zirakyar, ibid.

سردار امپتیل د سردار کرزن درخصتی پرمهال (۴/۳۰ تر ۱۲/۱۲/۱۹۰۴) عامل وایسرا وه.

(دوهم)

د ډیورنډ د تړون په متن کی مهم ټکی دادی چی د صراحت په ځای ډیر په ابهام ولاړدی،
اود مهمو الفاظو ابهام زما د عاتقو په کوی چی د ډیورنډ د تړون موضوع مبهمه ده اوله دی امله
د دغه تړون په اثار کی شک دی. په ډیورنډ تړون کی یوه سریزه اووه (۷) مادی خوندي
شوې دی .

په تړون کی څلور ځلې د frontier ، یوځل د frontier line ، یوځل د boundary ، یوځل د boundary line ، او یوځل د border ټکی خوندي شوی دی.
(د ډیورنډ د تړون پښتو ژباړی لپاره ولولی، لپه، د څرک مدنی او کلتوري ټولنی دری میاشتنی
خپرونه، پرله پسې شپږمه گڼه، ۱۳۸۵ لمريز کال ژمی اود (۲۰۰۷ز) کال د جنوری،
فبوری، مارچ گڼه، مخونه : ۱۸ تر ۱۹. ژباړن پوهاند ډاکتر محمد حسن کاکړ). د ډیورنډ د تړون
په سیریزه کی frontier او ورپسې respective spheres of influence ټکی
خوندي شوی دی. (سرحدی سیمه... اود دواړو د نفوذ د ساحو حد). په انگریزی کی
frontier «فرنتیر» د سرحدی سیمې په مانا کارول کیږی، نه د سرحدی لیکي په مانا.
په انگریزی ژبه کی یو بعه (یوڅنډیزې) لیکي ته «بونډري»

boundary یاه په زیات وضاحت سره boundary line ویل کیږی. داچی د تړون په
سریزه کی د نفوذ د ساحو spheres of influence ټکی هم کارول شوی دی، سری دی
پایلی (نتیجی) ته رسیدلی چی د ډیورنډ تړون د نفوذ د ساحو (داغیزد سیمو) په ټاکلور اڅرخیده،
نه د یو بعه لیکي په مانا چی د دولتونو سیمه بیز حاکمیت تمثیلوی. په بله وینا، د نفوذ د
ساحی ټاکل دامانا نه لری چی افغانستان به د دغی سیمې د ملکیت حق پایلی وی. په دی
ډول د ډیورنډ تړون په سیمه کی په نفوذ راڅرخي، نه د سیمې په ملکیت. دغه ارزون په
هند کی د برتانوی واکمنانو په لیکونو کی هم لیدل کیدلی شی.

“ We [the Government of India] have assumed a measure of responsibility for the peace of the Afghan border which has not

hitherto been ours, and which under present arrangements, we have no adequate means of discharging.... While we emphatically repudiated all intentions of annexing tribal territory, we desired to bring the tribes...further our influence....it is desirable that some form of tribute should be taken from Waziri tribes within our sphere of influence.”

Letter from Government Of India to H.H. Fowler, Her Majesty's Secretary of state for India, 10th July 1894, quoted in Djan-Zirakyar, p. 45.

“ The Durand convention has to my mind given form and shape to much that before was vague. We have said distinctively that all these... are in our sphere of influence.” Elgin papers 1895, quoted in ibid.

بروس ایلجین د بریتانیایی وایسرای (۱۸۹۴-۱۸۹۸ ز) په یوبل لیک کی هم وایی چی د ډیورنډ تړون « د نفوذ اړوندې ساحې » ټاکي :

“ The Durand agreement was an agreement to define the respective spheres of influence of the British Government and of the Amir” quoted in ibid., from Hassan Kakar, Afghanistan: A Study in International Development 1880-1896, Kabul 1971, p.112.

د کاکر دغه لیکنه په لندن کی دهغه د ماسټرۍ تیزس M.Phil ته ورته ده (۱۹۶۸ ز) :

The Consolidation of the Central Authority in Afghanistan under Amir Abd al-Rahman Khan , 1880- 1896(Master of Philosophy, London 1968).

دغه شان ولولي:

Louis Dupree, Afghanistan, New Jersey: Princeton, 1973, p. 427.

ورته ارزونو نه په مهمو انگریزي کتابونو کی هم د پام وړ دي.

O. Caroe, The Pathans, 550 B.C.- A.D. 1957, London and New York, 1964, pp. 381-82 and p.387; C.C. Davies, The Problem of the North – West Frontier 1880 – 1908, Cambridge, 1932(Ph. D.), p. 185; A. Fletcher, Afghanistan, Highway of Conquest, Ithaca, New York, 1965.

ددغه امریکایی محقق فلیتچر په اند د ډیورنډ سرحد « د ټاکلې لیکې په کچه ډیر د نفوذ ساحې » ټاکي :

” Spheres of influence rather than a fixed border” (p.247)

پخپله دامیر عبدالرحمان خان ویناهم ښیي چې سرحدی لیکه د نفوذ په ساحه راڅرخي :
 “I requested the viceroy to send me the map, having marked out the boundary lines as they proposed to decide them approximately, to show me which parts of Yaghistan (the land of the unruly) they proposed to take under their influence and sphere.” Mir Munshi Sultan Mahomed Khan(ed.), the life of Abdur Rahman, Amir of Afghanistan, 2vols. , vol.2, London 1900, quoted in Djan- Zirakyar, op.cit., p.218. footnote#43.

(دریم)

په ډیورنډ تړون کې دریم ټکی چې مشکلات راپیدا کوي د چې Interference ټکی دی، مداخله یا لاس وهنه ورته ویلي شو. دغه ټکی دري ځایه (په دوهمه ، دریمه او پنځمه ماده) کې راغلی دی. د سرحد د صوبې (نورت ویسټ فرنټیر پرووینس) وروستی برتانوی گورنر اولاف کیرو Caroe په خپل مهم کتاب The Pathans کې لیکي چې :
 د ډیورنډ په تړون کې د هند سره د افغانستان لیکه border دیوې سرحدی لیکې په څیرنه ده، بلکې دامیر عبدالرحمان خان د « قلمرونو » dominions سرحدی لیکه ده - دا هغه لیکه ده چې د تړون یو اړخ به هم په هغه بله خوا کې « لاس وهنه » interference نه کوي.
 د سردار اولاف کیرو په اند، برتانوی حکومت نه غوښتل چې « قومونه په اداري نظام کې جذب کړي » پخپله له گورنر سردار اولاف کیرو نه واورې :

” It is true that the agreement did not describe the line [Durand Line] as the boundary of India, but as the frontier of the Amir’s dominions and the line beyond which neither side would exercise interference. This was because the British Government did not intend to absorb the tribes into their administrative system.” Quoted in Djan- Zirakyar, op. cit., p.46.

افغانستان له لاس وهنې (مداخلې) نه «وسله واله لاس وهنه» پوهیده، نه تبلیغاتي فعالیت چې باید افغانستان یې خوا د خپل نفوذ د خوندي کولو لپاره وکړي. د (۱۹۲۱ز) کال د نوامبر په (۲۲) نیټه د «ګاونډیتوب» د اړیکو تړون په کابل کې د انگریزانو سره لاسلیک شو. که څه هم دغه تړون د دري کالونو لپاره وه، د هند د خپلواکۍ پورې (۱۹۴۷زیز کال) یې چلن لاره.
 Ludwig Adamec, Afghanistan’s Foreign Affairs to the Mid-Twentieth Century, Tucson, Arizona, 1974, p.91

ددغه انگلو - افغان تړون چی دکابل دتړون په نوم یادیږي، دیولسمی (۱۱) مادی له مخي باید دتړون دواړه خواوی په قومی سیموکی په (عسکری عملیاتو) یوبل مخکی له دغو عملیاتونه خبرکړی. یوه بله مهمه رسمی برتانوی چینه هم دغه «لیکه د[برتانوی] هند د سرحدی لیکي په څیر نه تشریحوی، بلکی د امیر [عبد الرحمن، ۱۸۸۰ تر ۱۹۰۱] د قلمرو د ختیځو او سهیلی سرحدونو او په دوه حکومتونو پوری د مربوطو نفوذی ساحو حدود تشریحوی. هدف د برتانوی امریت ارتول دی، نه د [برتانوی] هند د سرحد.» (۱۹۲۵).

“The Line was not described[in the 1893 treaty] as the boundary of India, but as the eastern and southern frontiers of the[Amir’s[Abdur Rahman,1880-1901]dominations, and the limits of the respective spheres of influence of the two governments, the object being the extension of British authority, and not that of the Indian frontier.”

Military Report on Afghanistan (Classified), General Staff, India, Government of India Press, 1925, p.69. Quoted in Louis Dupree, Afghanistan, 1980 edition, p. 767.

« څلورم »

دابل کرکیچن ټکی demarcation دی چی د لیکي دیستلو په موضوع راڅرخي. په ډیورنډ تړون (لومړی ماده) کی «مل شوی نقشه» ته گوته نیول شوی ده چی «بیاخلق نشوه»، یانی not reproduced ولولی:

C.h.U. Aitchison (ed.), A Collection of Treaties, Engagements and Sanads Relating to India and Neighboring countries. Calcutta 1929 – 1933, vols.12 and 13, pp.256 – 257, Djan – Zirakyar, op. cit., p.218, footnote #48.

هیریس په لندن کی د خپلی ډاکټری په تیږیس کی لیکي: «په واقعیت کی د قوم د ویشلو په امله د [ډیورنډ] د تړون یواځینی ثبوت هغه لیکه ده چی د تړون په نقشه ویستل شوی ده، او امیر[عبد الرحمن] دغه نقشه نه ده لاسلیک کړي»:

In his Ph.D. Thesis, L. Harris writes: “In fact the only evidence of an agreement to divide the tribe was the line drawn on the Convention map, and this map the Amir had not signed.” (Harris, British Policy on the North-West Frontier of India, 1889-1901, Ph.D., London 1960, p. 239 , quoted in Djan-Zirakyar, ibid.

«له هندنه د رارسیدلو سیاسي اومخفی لیکونو ملونو»، یاداشتونه (PSLI)، دافغان پاچهانو (امیر عبدالرحمان خان او حبیب الله خان) څرگندونې، او په هند کی د برتانوی وایسراگانو شخصی اسناد بنیې چی د ډیورنډ د تړون مقررات څومره مبهم اوغیری دقیق دی: سردار Curzon چی په برتانوی هندکی وایسراوه (۱۸۹۸ - ۱۹۰۵ ز)، لیکي: «پوښتنه داده چی کام ډکه د برتانوی سرحد frontier په دننه کی ده که په بهرکی.... او تقریبی کرښه the rough line چی په نقشه کی ویستل شوی ده... د خوراگډې وډې، بی دقته اوغیری علمی نوعی» نمونه ده :

“.... The rough line drawn upon the map.... is of the most haphazard, careless, and unscientific description.” Curzon Collection/India office Library in London, quoted in Djan – Zirakyar, ibid., footnote 49.

له امیر عبدالرحمان خان نه هم واورې: ستاسی نقشی ټولی غلطی دی. زه پوهیږم. زه هلته وم: “Your maps are all wrong. I know I have been there”. Amir quoted in Harris, op. cit., pp.132-133.

دلیکي دویستلونشتوالی په مهمودوهمی اثاروکی هم تأیید شوی دی :

Kh. A. Abawi, Der kampf des Pachtunischen volkes um die Unabhängigkeit seiner Heimat Pachtunistan: Ein Selbststimmungsproblem in Zentralasien. Dissertation, Freiburg, Germany, 1962, p.48; Caroe, The Pathans, op.cit., pp. 463 – 464; A. Lamb, Asian Frontiers. London 1968, p. 91

پورتنی بحث زما د عاقلکوی چی دلیکي د غځولو موضوع اصلاً مبهمه پاتی شوی ده .

(پنځم)

د کرکیچ بل ټکی دادی چی ایا د ډیورنډ د تړون ډکون (محتوا) په ورپسی نورو تړونونو کی تعدیل شوی وه؟ دامیر عبدالرحمن له مړینی (۱۹۰۱) نه وروسته د برتانوی هند حکومت په دی ټینگار وکړ چی تیر قرار دادونه د امیر عبدالرحمن سره په شخصی سویه شوی وواوله دی امله د نوموړی د ناستن یانی د نوی واکمن (امیر حبیب الله) سره د نوو مذاکرو تابع دي. انگریزانو هڅه وکړه چی په سرحدی سیمه کی لاسوهنه (مداخله) وکړی. هغوی په افغانستان غټ زور واچاوه:

خپلی مالی مرستی subsidy یی پری وتړلی اودوسلوواردول یی پری منع کړل خو امیر حبیب الله ورته تسلیم نشو. لويس دېلېوډین Dane چی د برتانوی هند د بهرنیو چارو وزیر وه د (۱۹۰۴ ز) کال د ډسمبر په (۱۳) نیټه د «نږدی» دری سوه کسيزهیت سره کابل ته راغی چی د برتانیی د زبرځواکی دریځ وښی . ولولی دالمانی مورخ بیکل لیکنه :

H. Jaeckl, Die Nordwestgrenze in der Verteidigung Indiens 1900 – 1908. Koelen und Opladen 1968, p. 79; for Dane – Mission see L.W. Adamec, Afghanistan 1900 – 1923: A Diplomatic History Berkeley & Los Angeles, 1967, p. 39ff.; L.W. Adamec, Afghanistan's Foreign Affairs to the Mid-Twentieth Century : Relations with the USSR, Germany, and Britain, 1973, p. 10

لوویس ډین نږدی څلور میاشتی وروسته د (۱۹۰۵ز) کال د مارچ په ۲۱ نیټه د کابل تړون لاسلیک کړ. برتانویان په خپلوموڅو (هډفونو) کی پاتی راغلل: په څټ شوی مالی مرستی بیرته پیل شوی، اوژمنه وشوه چی د افغانستان په داخلی چاروکی به لاس وهنی نه کیږي. لوویس ډین خپل حکومت په غورووه چی دغه تړون بیا په خطرکی دی چی که په سرلیک کی یی د تجدید (رینیول) پر ځای ادامه (کنټینوانس) ونه کارول شي . ولولی :

Jaeckel, ibid; p.86

د برتانویانو دا د ریڅ چی دپورنډ د تړون داوومی (۷) مادی سره سم د افغانستان نوی واکمن حبیب الله ته د مالی مرستی له تعهد نه یی سرغړولی و ، سړی ته د حقوقی پوښتنه راولاړی چی ایادگی برتانوی سرغړونی افغانستان له تحت الحمایه (نیمه مستعمره) حالت نه خلاص نکړچی دگند مک په تړون کی پری ور تپل شوی و (۱۸۷۹ز) کال ؟ د جرمنی مورخ بیگل په اند:

« دغه ساده ملاحظه د برتانوی دریڅ دوه خولتوب (Zweischneidigkeit ښیي.) »
(همدغه اثر، مخ ۷۲). د برتانیی دبی باوره دریڅ لپاره ولولی. د افغانستان دهغه مهال دپاچا حبیب الله نظر دپورنډ تړون په اکله اودنوموړی دیالوگ د ډین Dane سره چی د بیگل

په همدغه اثرکی خوندي شوی دی: (Jaeckel, ibid., pp.83-84 & p.125)
دپورنډ د تړون دتجدید یا تمديد په اکله ددواړو خواو دحقوقی دریځونو داندول کولولپاره یوه کږه لار غوره شوه، او هغه داچی د کابل د تړون (۲۱ مارچ ۱۹۰۵ز) په انگریزی ژباړه کی ددغه تړون سرلیک «کاملاً» وخورل (حذف) شو. همدغه اثر مخ ۸۶. په دغه تړون کی دواړو لاسلیک کونکو ځانونه موظف وگڼل چی د پخوانی امیر عبدالرحمان خان اود برتانوی هند ترمنځ توافقات به رعایت کوی بی له دی چی موضوع یی بیا وټاکي. په پورنډ تړون کی امیر عبدالرحمان خان ته په نسبتاً ټیټ لقب «والا حضرت» His Highness په سترگه کتل شوی وو، خود کابل په تړون (۲۱ مارچ ۱۹۰۵) کی دامیر حبیب الله خان لقب «اعلیحضرت» His Majesty ته جگ شو. عظمت طلبی داستعمار فطرت دی. دغه فطرت دهغه په لیکلی رسمی راشه درشه کی هم لیدل کیږي. دبیلگی په ډول، که له یوی خوایی امیر عبدالرحمن په نسبتاً ټیټ لقب «والا حضرت» مخاطب کړ، نوله بلی خوایی دهمدغه امیر ځوی امیر حبیب

الله په لومړي نړيواله جگړه کی دافغانستان دبی طرفی په اړوندکی دانگریزپاچاجورج په یوه لیک (۲۴ سپتمبر ۱۹۱۵ز) کې په His Majesty ونازل شو. په رسمی مکاتبه کی دغه واقعیت درسمی پیژندنې عملی، پراگماتیک څنډه ښیي: ولولی:

Jaeckel, ibid., pp.92-93; Adamec, Afghanistan 1900- 1923, op.cit.,Appendix 11, no.6, p.205(quoted in Djan-Zirakyar, p.219, footnote #55).

امریکایی مورخ ادامیک Adamec په خپل یوبل مهم کتاب کی دبرتانوی دپاچاپنځم جورج پورتنی لیک ته داسی گوته نیولی ده:

" This letter constituted a rare case of direct communication between a British monarch and an Afghan ruler, who usually had to deal with the viceroy of India." Ludwig Adamec, Afghanistan's Foreign Affairs, op.cit.,p.36.

د(۱۹۱۹ز) کال داپریل په میاشت کی امان الله خان دافغانستان خپلواکی اعلان کړه. لودویک ادامیک په خپل پورتنی کتاب(دافغانستان بهرنی اړیکي) کی لیکي چی امان الله خان دافغان اوانگریزدریمه جگړه یانی په ۱۹۱۹زیز کال کی دافغانستان دخپلواکی جگړه د سرحد دپښتنو په مټ وگټله:

" Manuela had been successful in the Third Anglo – Afghan war primarily because of the assistance he received from Afghan tribes in the <Independent Tribal Belt> of the Frontier." Afghanistan Foreign Affairs, p.92.

انگریزان دسرحد دقومونواوافغانستان ترمنځ په یووالی اوزورپوه شول. په کابل کی ددوستی له تړون (۱۹۲۱ نوامبر) نه نږدی یوکال وروسته انگریزانود(۱۹۲۲ز) کال په ډسمبر او (۱۹۲۳ز) کال په جنوری کی په وزیرستان کلکی ځمکنی او هوایی بمباری وکړی. په دغه اړه لودویک ادامیک دهغه وخت دوایسرا ویناداسی اقتباس کړیده:

" air operations on a large scale previously unknown on the frontier." (ibid., p.93, quoted from R.R.Machonachie, A précis on Afghan Affairs, 1919-1927, secret document, India office Library, London(Government of India Press, 1928, pp.92,94.

Sir Richard Maconachie په کورم Kurram کی دبرتانوی هند پولیتیکل ایجنټ

واوبیا د محمد نادر شاه د حکومت په مهال په کابل کی د برتانیی مختاروزیر شو. د(۱۹۲۳ز) د جنوری په ۳۱ نیټه دافغانستان حکومت په وزیرستان باندی دهند دبرتانیوی حکومت بریدونه رسماً وغندل اود دوستی د تړون(۱۹۲۱ کال نوامبر) دیولسمی مادی دمقرراتواود دغه تړون د ملونوپه ضدی وگڼل. ولولئ: لودویگ ادامیک، دافغانستان بهرنی اړیکي، مخ ۹۲ .

د(۱۹۱۹ز) کال په اپریل کی امان الله خان دافغانستان خپلواکی اعلان کړه. څلورمیاشتی وروسته دهمدغه کال په اگست کی په راولپنډی کی دسولی تړون لاسلیک شو. دهغه دپنځمی مادی له مخی، افغان حکومت « هندی - افغانی سرحد» یانی «ایندو-افغان فرنتیر» چې تیر امیرمنلی و، ومانه. ددغه تړون دمتن لپاره ولولئ:

Aitchison(ed.), A Collection of Treaties, op.cit.vol.13pp. 286-287

د دغه تړون د جرمنی ژباړی لپاره ولولئ:

M.Gh.Massoun, Der voelkerrechtliche Status von Afghanistan, Dissertation, Hamburg, 1960, p.124.

امریکایی مورخ اوافغانستان پیژندونکی لودویگ ادامیک لیکي چی:

“ During the reigns of both Abdur Rahman and Habibullah the government of India had insisted that its agreements with Afghan rulers were personal rather than dynastic, therefore, Amanullah was Britain.”

Adamec, Afghanistan`s foreign relations, op.cit, pp.47-48.

دراولپنډی دسولی په تړون کی(۸-۸-۱۹۱۹) دافغانستان استازی علی احمدخان و، اوبرتانیوی استازی گرینټ Sir.H.Grant و. ددغه تړون سره په خپل مل شوی لیک کی گرینټ لیکلی وه: « تاسی راته ویلی ووچی افغان حکومت نه غواړی چی توافقات تجدید renew کړی. دکوموله لاری چی تیرامیرمنلی ووچی په خپلوبهرنیوچاروکی به په بشپړ ډول د برتانیی دحکومت مشوره تعقیبوی. ماله دی امله په دغه ټکی ټینګار نه دی کړی، او هیڅ یادونه یی په تړون کی نه ده شوی. په دی اساس ذکرشوی تړون اودالیک افغانستان په خپلودنننیاوبهرنیوچاروکی رسماً «ازاد free and independent پریږدی.» یانی اوخپلواک» یی پریږدي.

ادامیک زیاتوی چی دافغان اووانگریزدریمی جگړی(ټول تیرتړونونه لغوه کړل) .

” Moreover, this war cancelled all previous treaties.” Ibid. p.91

امان الله خان چی دغه تړون ولید، خپل اخښی اومامازی علی احمدخان ته په غصه شو، په کورکی یی بندی کړ او وسله وال عسکری ورت ته دهغه دکور په شاوخواکی موظف کړل چی که له کوره راووت، ویی ولی(دامعلومات می دکانیداکاډمیسن محمداظم سیستمی له خولی لاسته راوړل(تیلیفونی مرکه ۲۰۰۷ز کال د اگست ۲۷ نیټه).

دسولی له تړون (۸ / ۸ / ۱۹۱۹ز کال) نه څه دپاسه دوه کالونه وروسته د(۱۹۲۱ز) کال دنومبر په (۲۲) نیټه دبرتانیانوسره دکابل تړون رامنځته شو چی د«دوستی تړون» یاد «ګاونډیتوب» درواپو تړون هم ورته ویل کیږی. ادامیک لیکي چی دغه تړون د«دوستی دتړون» په کچه ډیرد « ګاونډیتوب» داریکېو تړون دی:

“...treaty of <neighborly> relations”

ددغه تړون په دوهمه ماده کی، دواړو خواو دسولی دتړون(اگست ۱۹۱۹ز کال) پنځمه ماده **تائید کړې ده**، خو دلته بیا هم د سرحد(فرن تیر) په ټکی رڼا نه ده اچول شوی .

د دوستی د تړون (نومبر ۱۹۲۱) څلورم نمبر مل هغه لیک دی چی دتړون برتانوی استازی دافغانستان دبهرنیو چارو وزیر ته استولی و او د دغه تړون سازوونکی برخه جوړوی . که دغه مل د تړون دیوولسمی (۱۱) مادی سره غبرګ مطالعه شی ، سړی په اسانی سره دوه مهم ټکی لیدلای شی:

(الف) : دافغانستان له نظره په سرحدی سیمه کی مداخله یواځی په عسکری مداخلی راخرخیده، نه په تبلیغاتی، سیاسی مداخلی چی په سیمه کی دافغانستان نفوذوساتی.

(ب) : برتانویانو دخپلو اک افغانستان سره ومنل چی دسرحد داوسیدونکوسره به علاقمندی لری. د متن لپاره په جرمنی او انگریزی ژبو ولولی:

Massoun, op. cit., p. 137; Atchison, op.cit, p. 296

د(۱۹۲۹ز) کال په جنوری کی یوناځاپی سړی چی دکوردغلا له امله په پاړه چینارکی د یولسو(۱۱) میاشتولپاره بندی شوی و، دامن الله خان په مشری دافغانستان خپلواک دولت رانسکورکړ او د « خادم دین رسول الله » دادعالاندی یی په افغانستان کی نهه میاشتی(جنوری تر اکتوبر ۱۹۲۹) گډوډی وچلوله. دغه ناځاپی سړی حبیب الله خان نومیده چی په بچه سقاو مشهور شوی و او دیوه پوه کوهستانی ملی گرافغان له خولی به یی ځان «شیرکوهستانی» هم ګاڼه . (دغه ملی گرافغان ماته دغه معلومات د خپل پلار په حواله راکړل).

پوهاندلودویګ ادامیک کاری چی د بچه سقاواکمنی د سرحد په دواړو خواوکی قومونوته

«کلک ټکان» (پروفونډ شاګ) ورکړ (ولولئ: ادامیک، دافغانستان بهرنی اړیکي: ۱۴۹ - ۱۵۵ مخونه).

د افغانستان د خپلواکۍ د جګړې سرتیري اوزره سواندی کوماندان محمد گل مومند هغه مفکر او ستراتیجست شخصیت و چې د وزیرو او مسیدو په مټ یې د بچه سقاو ګډوډي (جنوری تر اکتوبر ۱۹۲۹) پای ته ورسوله، په ډیر مهارت سره یې د محمد نادر شاه واکمني ته لار پرانیستله، امنیت یې رامنځته کړ او ټینګ یې کړ. محمد گل مومند هغه مسلمان پښتون وزیر و چې د کابل د ښار د بریکوټ په سیمه کې په یوه عادي خټین کرایي کور کې په حق ورسید (م ۱۳۴۳، ۱۹۶۴ل). د سقاوی په رانسکوریدلو سره، محمد نادر شاه د قدرت واګې په لاس کې ونيولې (۱۹۲۹ - ۱۹۳۳).

د (۱۹۳۰ز) کال په می کې د برتانیې د بهرنیو چارو دوزارت اوپه لندن کې دافغانستان دسفارت ترمنځ یاداشتونه تبادله شول په دغو یاداشتونو کې د (۱۹۲۱ز) کال د دوستی تړون (دکابل تړون) او ورسره څلور (۴) ملونه تأیید شول (اټچیسن، تړونونه، مخ ۳۰۵). محمد نادر شاه «د ډیورنډ د کرښې د هندي خوا د قومونو په مرسته قدرت ته ورسید». د تاریخ پوهاند ادامیک زیاتوي چې: ((دا سرحد هیڅکله په بشپړ ډول غځول شوی نه و. له دې امله د برتانوي حکومت مامورا نو «د فرضي لیکي» ټکی وکاراوه چې یقیناً یو انازه شک ښی.))

"This border had never been completely demarcated, therefore, British government officials applied the term <Presumptive Line>, indicating a certain measure of doubt." Ludwing Adamec referring to: National Archives of India/new Delhi, 392-F, 933, nos. 1-30, notes, 1-2, in his book Afghanistan's Foreign Affairs, op. cit, p. 187.

د ذکر شویو منابعو له مخې ویلی شو چې په ټولولیکني توافقاتو کې (۱۹۰۵ - ۱۹۳۰) داسې څه نه لیدل کېږي چې د ډیورنډ سرحد یې ارزولی وي. دلیل یې دادی چې دغه ټول تړونونه لږ و ډیر د ډیورنډ تړون ته مخ وړاړوي، بېله دې چې موضوع یې بیا وټاکي.

دغه شان د پورتنۍ استدلال او پورتنیو تشریحاتو په مټ ویلی شو چې: برتانیې د خپلواک افغانستان سره دامنلی دی چې د سرحد داوسیدونکو سره علاقه وساتي، هلته نفوذ ولري، هلته غیري عسکري مداخله وکړي، او هلته دخلکوسره د ظلم په اګله اعتراض وکړي. په لنډه وینا، افغانستان دې هلته هغه څه ولري، چې په جرمني ژبه کې ورته Mitspracherecht (د ګډ اظهار او پریکړې حق) وای. په بله وینا، په سرحدی سیمه کې برتانیه یاد هغې ورکځیل میراث خور (پاکستان) بشپړ حاکمیت ته ډېر نشي لګولی ځکه هلته افغانستان هم نفوذ او هم علاقه مندي (منافع) لري:

(influence and interest) .

لود ویک ادامیک کاری چی که څه هم په کابل کی لاسلیک شوی د دوستی تړون یعنی د گاونډیزو neighborly اړیکو تړون (۱۹۲۱ز کال دنوامبر میاشت) اصلاً د د ری کالونو لپاره وه، دهند د ازادی دکال (۱۹۴۷ز) پوری وچلیده (بهرنی اړیکې، مخ ۹۲) . برتانویان په دغه تړون راضی وو، خوبیا هم هغوی به لا دا غوره گڼلی وای چی که په هغه کی یی «کوچني» minor تعدیلونه په برخه شوی وای. برتانویانو غوښتل د افغانستان رگ ونیسی چی دخپل سرحد په اړوند کې به څنگه «گاونډیز» وی:

” It was of special importance for Britain to obtain from Afghanistan a precise definition of the term < neighborly > relations, the only term on which the Afghan and British governments were able to conclude the Treaty of Kabul of 1921. In essence this meant, how (neighborly) Afghanistan would be in dealing with the Afghan Frontier.” Ludwig Adamec, ibid, p. 187.

(شپږم)

داتکی په دی پوښتنه راڅرخي چی ایا پاکستان د بین الدول حقوقو له نظره د برتانوی د ناستن (جانشین) دولت لیاقت لاره؟ برتانوی هند درنجیت سینگه، شاه شجاع، امیر دوست محمد خان، امیر محمد یعقوب خان، امیر عبدالرحمان خان، امیر حبیب الله خان، د پاچا امان الله خان اود پاچا محمد نادر شاه سره حقوقی اوسیا سی راشه در شه ساتلی وه، نه د پاکستان سره - ځکه هغه مهال پاکستان هیڅ (حقوقی، سیاسی، تاریخی، کولتوری) څیره نلرله؛ پاکستان چی هیڅ موجوده و، څنگه به ورته د بنکیلاک گری برتانوی وارث جوړشی؟! د دیورنډ تړون دوه لوبغاړی لرل: برتانوی هند او افغانستان. پاکستان چیری و؟ له نن نه څه د پاسه ۶۰ کاله وړاندی برتانوی د مخکنی دولت (سلف) په حیث « دهند دخپلواکی دقانون» (ایند یا ایند پیند نس اکت، ۱۸ جولای ۱۹۴۷) د اوومی (۷) مادی د «سی» برخي له مخي «د قبایلي سیمو» د واکمنانو سره « ټول تړونونه یا موافقي»

یانی any treaties or agreements په یوه اړخیزه ډول باطل وگڼل. دغه واقعیت د پاکستان ادعاچی د برتانوی هند ناستن (وارث) د ی پنچرکړی ده (پاکستان رسماً دولت په څیرد ۱۹۴۷ز کال د اگست په « ۱۴ » نیټه خلق شو) . یوکاملانوی دولت د چاپه میراث کیناستلی شی؟! یوڅه چی موجوده وی له چانه به ورته یوڅه په میراث ورسیری؟!

په ملګرو ملتونو UNO کی هند او پاکستان په یوه ډول ونه منل شول. د (۱۹۴۷ز) کال داګست په نیمایی کی په برتانوی هند کی دوه (۲) هیوادونه رامنځته شول. د همدغه کال د سپتمبر په (۱۲) مه نیټه هند د ملګرو ملتوله خوا خپل په خپله automatically د برتانوی هند وارث اعلان شو. خو پاکستان مجبور و چې په ملګرو ملتونو کی دخپل غړیتوب لپاره خپله هیله وړاندی کړی. د پاکستان په غړیتوب رایې واخیستل شوی. افغانستان یواځنی هیواد وه چی په ملګرو ملتونو کی د پاکستان د غړیتوب د منلو په ضد یې رای ورکړه، او پاکستان د ۱۹۴۷ د سپتمبر په دیرشمه نیټه په ملګرو ملتونو کی ومنل شو. په ملګرو ملتونو کی د هند او پاکستان د غړیتوب د منلو بیلابېله کړنلاره یوځل بیا زما ادعاغنی کوی چی یوڅوک نه وی موجود څنگه به د چامیراث خورشی. د افغانستان دریځ داسی وه چی د پښتنو او بلوڅو ورونو د برخه لیک حق دی تأمین شی. د افغانستان د دریځ په مقابل کی د برتانوی د ګډتواریکیو (کامنویلت ریلیشنز) وزیر نیول - بیکر په ولسی جرګه کی (۳۰ / ۶ / ۱۹۵۰ز) کال د پاکستان پلویتوب وکړ.

Noel – Baker د برتانوی ولسی جرګی ته داسی وویل:

« په یونایتید کینګډم (برتانیه) کی دا علیحضرت حکومت دشمال غربی سرحد د سیموپه وضع باندی د پاکستان او افغانستان د حکومتونو مخالفتونه په تا سف سره څارلی دی. داد اعلیحضرت د حکومت نظر دی چی پاکستان په بین الدول حقوقو کی په دغو سیمو کی د هند د پخوانی حکومت او په یونایتید کینګډم (برتانوی) کی د اعلیحضرت د حکومت د حقوقو او و جایو وارث دی، اود ډیورنډ لیکه بین المللی سرحد دی:»

« His Majesty's Government in the United Kingdom has seen with regret the disagreements which there have been between the Governments of Pakistan and Afghanistan about the status of the territories on the North – West Frontier. It is His Majesty's Government's view that Pakistan is in international law the inheritor of the rights and duties of the old Government of India, and of His Majesty's Government in the United Kingdom, in these territories, and that the Durand Line is the international frontier.” Quoted in Djan Zirakyar ,op.cit., p.221 footnote#73

د مشترک المنافع هیوادونو د وزیر نیول - بیکر په پورتنی ویناکی یوډول کمزوری پرته ده چی غلی شان دافغانستان دریځ ته سر تیتوی. که کلک پام ورته وکړو، وبه وینوچی دبرتانیی دغه وزیر په خپله ولسی جرگه کی نیغه ژبه نه ده کارولی، بلکې په غیری مستقیم ډول یی دډیورنډ لیکه « بین المللی سرحد » گڼلی دی بی له دی چی د دغی لیکي مشروعیت له بین الدول حقوقونه راوباسی .

پاکستان هم د برتانوی بنکیلاک د تړونونو په هکله دوه مختوب بنودلی دی :
پاکستان یوه کوچنی (نږدی دری سوه مربع میله) سیمه ایران ته پرینودله. ددی په بدل کی ایران له دینه تیر شوچی په بلوچستان کی په پخوانیو برتانوی تصرفاتو دعوه وکړی. ایران په دی ډول پخوانی برتانوی پوله په یوڅه تغیر سره ومنله:

” and accepted the old British Boundary thus modified.” A. Lam,
Asian Frontiers: Studies in Continuing Problem. New York &
London, 1968, quoted in Djan- Zirakyar, ibid., p.221, footnote #75

دهندپه نیمه وچه کی دبرتانیی دتړونونو هدف داوه چی هلته دخپلی امپراتوری حفاظت وکړی. خود بین الدول حقوقو د ملاحظی له مخی یو تړون پای ته رسیږی چی اغیز یی له منځه تللی وی او هدف یی پوره شوی وی. سری ویلی شی چی له بنکیل شوی هند نه دانگریزانو په وتلو سره د ډیورنډ تړون خپل پخپله اجرأ شواو دهدف تحقق ته ورسید - ځکه چی دتړون یو اړخ (برتانیه) په مشخصه سیمه (مستعمره شوی هند) کی له منځه لاړ اود دی سره دهغه گټی (اینتریسټ) هم له منځه لاړی چی د ډیورنډ تړون یی لازم کړی و.

(اووم)

داتکی داستعمار په ضد دپښتنو په پاڅون راڅرخي: په (۱۸۹۷ز) کال کی د ډیورنډ د تړون په ضد د وزیرستان په مده خیلوکی وسله وال پاڅون پیل شواو د یوه کال په اوږدوکی دخیبر، مومندو، ملکنډ او باجوړ له لاری چترال ته ورسید. له دی پاڅون نه انگریزان وترهیدل اوڅلور کاله وروسته په (۱۹۰۱ز) کی یی « شمال - غربی سرحدی صوبه » (نورت ویسټ فرنټیر پروینس) جوړه کړه. دغه استعماری نوم لاتراوسه په اسلامی پاکستان کی دانگریز د احسان په څیر ساتل شوی دی. له نن نه اووه کالونه وړاندی په (۲۰۰۰ز) (۱۳۷۸ لمریز) کال کی یو مضمون له گڼ شمیر چاپی تیروتنو سره په دی سرلیک چاپ شوی و: « په لره او بره پښتونخواکی درون فکرانوسیاسی پرځنگونه»، افغانستان په شلمه پیړی کی، دپوهنیز سمینار دلیکون ټولگه. جرمنی دکولن بنار، ۱۳۷۸ لمریز (۲۰۰۰ز) کال خپرندوی: دافغانستان دکلتوری ودی ټولنه. مخونه. ۲۸۰ - ۳۰۸.

زه له دغی لیکنی نه مهم معلومات په لنډ ډول رااڅلم اوځینی نور معلومات پری ورزیاتوم چی په دی ورستیوکی لاس ته راغلی دی.

په (۱۹۲۱ز) کال کی د عبدالغفار خان (مشهور په باچا خان اوفخر افغان) په مشری (انجمن اصلاح الافغانه) جوړ شو. له دینه اووه کالونه وروسته په (۱۹۲۸ز) کال کی د «پښتون» په نوم مجله راووتله. دباچا خان مشر ورور ډاکتر خان صاحب نومیده. دباچا خان مشره خور چی له ډاکتر خان صاحب نه کشره وه، د پوهاند جهانزیب نیازمور وه. جهانزیب نیاز چی په (۱۹۲۷ز) کال کی زیریدلی دی او پخپله یی په پنځلس کلنی دسیاسی بند خوندځکلی دی، د پښتون مجلی په امله داسی لیکي: پښتون «اولینه جریده وه چی دانجمن اصلاح الافغانه د ترجمان په حیث» پیل شوی وه. عبدالغنی غنی دباچا خان مشر ځوی او په شلمه پیری دپښتو وتلی فیلسوف شاعرو. پوهاند جهان زیب نیاز وایی: «دغنی خان اولنی نظم په ۱۹۲۸ز کال په دسمبر کی دپښتون رسالی په اولنی گڼه کی» خپور شوی و (جهانزیب نیاز، غنی غنی دی. دویم سمینار د مقالو، پیغامونو اونظمونو مجموعه. چاپوونکی: بهارونه کتاب کور، غریب اباد، تهکال، پېښور. د چاپ ځای: ملت پریس لاهور، اپریل ۲۰۰۵ز کال، مخ ۹۷).

پوهاند جهانزیب نیاز د همدغه کتاب په یوبل مخ کی په یوڅه تفصیل سره په «پښتو» خپرونه گریږي او دغنی خان ذکر شوی شعر راپیژنی: په ۱۹۲۸ز کال کی باچا خان «د خپلو اصلاحاتو اود خپل انقلابی پیغام دخوړو ولودپاره د پښتو تاریخی مجله پښتون جاری کړه. دامجله د ۱۹۴۱ز کال پوری په مختلفو ادوارو کی چاپ کیده، او په مدیروانو کی یی د خان عبدالغفار خان، محمداکرم او عبدالحق خلیق نومونه شامل وو. هسی خود پښتون په باقاعده لیکونو [لیکنو] کی دهغه وخت واړه [ټول] ستر انقلابی شاعران او ادیبان شامل ووچی په هغو کی د عبدالملک [فدا]، فضل محمود مخفی او عبد الاکبر خان اکبر نومونه زیات جوت دی. خود پښتون په ټایټل (مخپاڼه) باندی به دغنی خان داشعر په باقاعده گي سره چاپ کیده»: چی خازی شنی می په قبروی ولاړی که غلام مرشم راځی توکی پری لاړی چی په خپلو وینونه یم لامبید لی په ما مه پلیتوی د جومات غاړی چی ټوټی ټوټی می پوځ دفرنگ نه کړي موری ماپسی په کوم مخ به بیژاړی یابه دابی ننگه ملک باغ عدن کړم یابه کړم دپښتنو کوڅی ویجاړی (همدغه اثر، مخ ۵۹). غنی خان په دوه اټیاکلنی کی (۱۹۱۴ - ۱۹۹۶ز) له نړی سترگی پټی کړی.

د ۱۹۲۰ زیږی لسیزی په ورستیو کالونو کی به باچا خان په دیرو او جوماتونو کی د خلکو په تنویرولو کی لگیاو. بنیر چی په خپل کتاب کی د باچا خان د تنویری ویناگانو یوه بیلگه راپیژنی: «زموږ په هیواد کی پنځوس سلنی (۵۰٪) ماشومان ناروغ دی، روغتونونه

د انگریزانو لپاره جوړ شوی دی. هیواد زموږ دی، پیسې زموږ دي، خوموړپکې وږی اولغړیو. موږ د خوراک څه نلرو، کورونه نلرو.... داسې کونه زموږ په پیسو جوړ شوی وو. دهغوی (انگریزانو) سړکونه په لندن کی دی. دازموږ سړکونه دی، خوموږ اجازه نلرو چي پری وگرځو. هغه [انگریز]، هندوان د مسلمانانو پر ضد راپاروی... سیکان د مسلمانانو پر ضد راپاروی نن دري واره په کړاواخته دی. څوک ظالم دی او څوک زموږ وینه زبینی؟ انگریز « ولولې:

Mukulika Banerjee, The Pathan Unarmed. Karachi: Oxford University Press, 2000, p.60

دغه شان، د باچا خان د ژوند او مبارزې لپاره ولولې: عبدالغفار خان زما ژوند او مبارزه، کابل ۱۳۵۳ لمریز کال (۱۹۷۴ ز) کال.

د بشردوست ایکنات ایسواران کتاب هم په گټورو معلوماتو ډک دی:

Eknath Easwaran, Nonviolent Soldier of Islam: Badshah Khan, A Man to Match his mountains. Tomales, California: Niligiri Press, 1999. In his "Sources and Historical Notes" relating to this book, Timothy Flinders reflects on the names Pathan and Pashtun: "In British India, Pakhtun [Pashtun] became Pathan.... Throughout <Gandhi's India,> in which most of this story unfolds, Badshah Khan's people were called Pathans whenever English was being used, and this is the word used in this book [by Easwaran]." Timothy Flinders elaborates on the Pathan/Pashtun issue: "Today, however, the word Pathan has decidedly colonial overtones reminiscent of British manipulation. When the British established boundaries around India, they used different words for inhabitants on either side of the line [Durand Line]: <Afghan> meant someone in free Afghanistan, <Pathan> meant a resident of British India. Among themselves, Badshah Khan's people continued-and continue-to refer to themselves as one, calling themselves (without distinction) Afghans, Pushtuns, or some dialectical variant. In these historical notes, we chose to follow current usage and kept the word <Pushtun>-as Badshah Khan himself did even in English after the British left, to emphasize the unity of his people." (p. 235).

د بادشاه خان اود هغه د ملګرو له اصلاحی او تنویری خوځښتونو نه ، له نن نه اتیا (۸۰) کالونه وړاندې په (۱۹۲۹ز) کال کی د باچا خان په مشرۍ د «خدایی خدمتګار» خوځښت راپورته شو. باچا خان په سوله (عدم تشدد) ټولنیز عدالت، خپلواکی، پرمختګ، پوهنه (تعلیم)، ساده ژوند، مشوره، په پښتو ژبه، اودهسک څښتن درضا لپاره د ولس په خدمت مین و. د پاکستان د خلق کولونه نږدې څلور میاشتې وړاندې د (۱۹۴۷ز) کال د اپریل په شپږویشتمه (۲۶) نیټه د باچا خان مشر ځوی عبدالغنی غنی د «زلمی پښتون» په نوم یو تنظیم جوړ کړ. پوهاند جهانزیب نیاز د دغه تنظیم هدف داسی راپیژنی: «د زلمی پښتون تنظیم جوړولو مقصد د شیر شاه سوری او احمد شاه ابدالی په تګ لاره د عمل تابیا کول وه. د زلمی پښتون کار صرف د پښتون قام مقصد او مرام پوره کول وو. داڅه سیاسی تنظیم نه وه. دا تنظیم د تشدد د پاره نه وه. بلکی ددی مقصد د پښتون ولس بیداری وه. دا تنظیم د تشدد د پاره نه وه بلکی د مرستې اوملګرتیا د پاره وه، چی دخپل ځان حفاظت ورته گران وه.» جهان زیب نیاز، غنی غنی دی، مخ (۱۱۳).

د برتانیی دوروستنی وایسراماونټ بیتن (۱۹۴۷ز) کال په کورکی Mountbatten یوه غونډه د مهاتما گاندی، محمد علی جناح او باچا خان په گډون جوړه شوی وه (۸ جون ۱۹۴۷ز کال). هلته باچا خان ماونټ بیتن ته رسما د «پټانستان» نوم وړاندی کړ. ولوی: J.w.Spain, The Pathan Borderland. The Hague 1963, p. 199.

له دینه دری ورځی وروسته د (۱۹۴۷ز) کال د جون په یویشتمه (۲۱) نیټه په بنوکی لویه جرګه جوړه شوه. په دغه لویه جرګه کی د پښتو د برخه لیک په اګله خوراغټه اوڅرګنده پریکړه وشوه. د بنود لویی جرګی لیکلی پریکړه غه ملی لاسوند (سند) دی چی په حقوقی، سیاسی او ټولنیز لحاظ ځانګړی اهمیت لری اوله دی امله یی باید د ټول متن د اصل کوی وښودله شی.

پښتون د خپل آزاد حکومت فیصله اوکړه

پښتانه ته هندوستان غواړی نه پاکستان

د صوبې د جرگې - د اسمبلی د ممبرانو - د خدایي خیر متکارانو افسرانو
او د خلای پښتون د جرگې یو شمېر اګلاس په یو لښتم د جون ۱۹۴۷
په مقام د بنون کښ د خان امیر محمد خان د صدارت د لاتیا وشو -
د اګلاس په اتفاق سره د فیصله اوکړه - چه په دے ملک
کښ د پښتونپوړا د حکومت جوړشی - چه د هغه د ائین بنیاد په اسلامی
اصول جوړیت مساوات او اولسی انصاف باندی ایښودے شی -
د اګلاس هر پښتون تر اپیل کوی - چه د دے اعطی مقصد د
حاصلولو د پارځ په یو مرکز باندی راغونډ شی - او بې د پښتون نه
و د بل چا امتیاز نه سر تیت نه کری +

له طرفه صوبه سر د لوئے جرگې نه ۶۶

د بنوپه لویه جرگه کی پخپله باچا خان حاضر و. د دغی لویی جرگی پریکړه عبدالاکبر خان اکبرولیکله چی په صوبه سرحد کی د کانگرس «د عامل مجلس» لوی منشی (سکرتر جنرال) و. «لیکلی پریکړه خان امیر محمد خان وړاندی کړه، اومزید تائید (سیکنډ) بی میا جعفر شاه کاکا خیل وکړ.» (دپوهاند جهانزیب نیاز سره زماتیلیفونی مرکه، امریکه، ۴ سپتمبر ۲۰۰۷ کال). د بنو د پریکړې د ټول متن د اصل د کو پی (فکسیمیلی) لپاره ولولئ:

Djan-Zirakyar, op. cit., p. 332.

دبنوپه پریکړه کی پام وړتکی دادی: دغه پریکړه د پښتنود سمسکي ټولنی یانې دهغوی د egalitarian society څرگندوی ده. دغه پریکړه په ټول افغانستان کی دستری سیاسی موسسی یانې لویی جرگی له خوامنل شوی ده. په دغه پریکړه کی «دټولوپښتنو» یوداسی حکومت غوښتل شوی دی چی دهغه «دایین بنیادبه په اسلامی اصولو، جمهوریت، مساوات اوولسی انصاف باندی» ولاړوی.

دپاکستان له جوړیدلونه یوکال وړاندی په (۱۹۴۶ز کال) کی په شمال غربی سرحدی صوبه NWFP کی انتخابات وشول. په دغو انتخاباتو کی دټول هندکانگرس اومسلم لیگ دیوبل سره سیالی وکړه. که څه هم په صوبه سرحد کی پنځه نوی سلنی (۹۵٪) خلک مسلمانان وو، انتخابات کانگرس وگټل اوپه پایله کی یی دباچا خان مشرور وړ داکتر خانصاحب ددغی صوبی اعلی وزیر وټاکل شو. دغه دیموکراتیک اوقانونی عمل وښودله چی په برتانوی هند کی مسلم لیگ دټولومسلمانانوماینده گی نشوه کولای. په صوبه سرحد کی له (۱۹۴۶ز کال) راهیسی د برتانیی وروستنی گورنر جنرل اولاف کیرو Caroe شخصاً د مسلم لیگ ملاتړ کاوه او کانگرس یی په دغه صوبه کی غیری طبعی گانه. اولاف کیرو په خپل یوه لیک کی دبرتانیی وروستنی وایسرا (۱۹۴۷) ماونټ بیتن Mountbatten ته په گوته کړه. چی ده (کیرو) په داکتر خانصاحب باندی ټینگار کړی وچی له خپل وزارت نه دی هندوان وشری اود کانگرس سره دی خپل اړیکی غوڅی کړی. دا اولاف کیرو دغه ټینگار غیری قانونی و اود دیموکراسی په ضدو. اولاف کیرو وایسرا ماونټ بیتن په دی قانع کړ چی په صوبه سرحد کی دی بیالانتخابات وشي اوله دی لاری دی دپاکستان تحقق ته لاره هواره شی. ماونټ بیتن د کیرو سپارښتنه ومنله اودهغه دویش لپاره یی په خپل پلان کی ورننویستله. دماونټ بیتن پلان هند په دی اساس ونه ویشه چی چیری مسلمانان ډیروی، هغه ځای دی مسلم لیگ ته وروسپارل شی، بلکه چیری چی انتخاب شوی نماینده گان په مسلم لیگ پوری تړلی وی. په دی اساس باید صوبه سرحد په متحدهند پوری تړل شوای وای، نه په پاکستان پوری - ځکه چی هلته په ۱۹۴۶ز کال کی کانگرس انتخابات گټلی وو. د ۱۹۴۷ز کال د جون په

لومړیو ورځو کی د برتانیی ستروزیراتلی اوویسرامونټ بیتن دهند دخپلواکی دقانون مسوده معرفی کړه چی په دوه قلمروونو یا حاکمیتونو راڅرخیده. دهمدغه کال (۱۹۴۷ز) کال دجون په یووشینمه (۲۱) نیټه په بنوکی په رابلل شوی لویه جرگه کی پښتون دخپل حکومت پریکړه اعلان کړه چی پاس پرې وغږید م .

دهمدغه کال په جولای کی په صوبه سرحد کی بیانتخابات (ریفرنډم) وشول چی گورنرجنرل اولاف کیرو Caroe پری وایسرامونټ بیتن ته سپارښتنه کړی وه. دوزیرستان په وانه کی انگریزکوماندان رات Roth ددغه ریفرنډم اختیارمند (کمیشنر) و. «ټوله عملیه ځانله د برتانوی عسکری افسرانوپه واسطه اداره کیدله»

“ Brigadier J.R. Roth, Commander of The Wana Brigade, was appointed referendum commissioner. The entire process was supervised exclusively by British Army officers without assistance from the political service of Indian officials.” (Spain, op.cit, p.198).

باچا خان (عبدالغفار خان) لیکي چی په نور هند کی نمایندہ جرگی (ریپریزنټیو اسیمبلیز) representat. assemblies وپوښتل شوی چی په هندکی پاتی کیږی که پاکستان ته ورځی، په صوبه سرحدکی نمایندہ جرگه دانتخاب له حق نه محرومه شوه. باچا خان زیاتوی چی انگریزان بایدپه ریفرنډم کی «بی طرفه» وای خوپه رای اخیستلوکی یی لاس وهنی وکړی:

“ They also posted police and army personnel at the polling booths and even forged the signatures of the people who did not want to take part in the referendum.” Badshah Khan, My life and Struggle – Autobiography. New Delhi, 1969, pp.177 and 179

عبدالغفار خان، زما ژوند او مبارزه، کابل ۱۳۵۳ لمریز (۱۹۷۴ز) کال، مخونه ۱۸۲ تر ۱۸۳. دمسلم لیگ او محمد علی جناح لپاره ناشونی او غیر عملی وه چی د پاکستانی پنجاب په واسطه له هند نه لیری پرته پښتونخوا دی په متحد هندکی پاتی شی. دغه جغرافیایی دلیل هغومره چی ظاهرأ عملی ښه لری هغومره په باطن او عمل کی دخنداوردی: که نیمایی پنجاب (پاکستانی پنجاب) پښتونخوا له متحد هند نه بیله کړی وه، نود غربی پاکستان او شرقی پاکستان (بنگلادیش) ترمنځ خوتول غټ هندپلن شوی و؟! دلویدیز پاکستان او ختیز پاکستان ترمنځ جغرافیه ولی له پامه وغورځول شوه؟

پوهاند جهان زيب نیاز چي دارواښاد باچا خان اوارواښاد اکرخان صاحب خورزی دی، څلور کالونه وړاندې په (۲۰۰۵ز) کال کی خپل ژوندلیک په څلور سوه نهه اويا (۴۷۹) مخونو کی چاپ کړی دی. جهان زيب نیاز چي د (۱۹۲۷ز) کال په نیمایي کی زیږیدلی دی، په پنځلس کلنۍ کی یې د سیاسي بندي په څیر دانگریزانو د ظلم خوندو څاکه. لومړی یې د چارسدي د تحصیل بند یخانی ته واچاوه. هلته چي ورباندې د زرین اباد د نصرالله خان اود پیرانگود سردار خان سترگی ولگیدلی، په خندایي کی یې ورته وویل: «عجیب فرنگی دی - د ما شوما نونه هم پریږی.» وروسته له دی د هر پیرور جیل ته ولیرل شو. هلته یې له ورايه باچا خان ولید چي د کوارانتین په چمن کی گرځیده - «اومی لیده خوسپاهیانو وری نښودم.» جهان زيب نیاز، زما د ژوند قيصه: څه اوریدلی، څه لیدلی. اهتمام: بهارونه کتاب کور غریب اباد، تهکال. چاپوونکی: ملت پرینترز، لاهور، ۲۰۰۵، مخونه ۵۴، او ۶۲.

د پوهاند جهان زيب نیاز د اپنې کتاب چي د (۲۰۰۲ز) کال د نومبر پوري معلومات پکي خوندي شوی دی، د اوریدلو په کچه پیر په لیدلو ولاړ دی اود اصلی منبع (پرایمري سورس) په څیر په دځیرونو کولپاره د حوالی کتاب وی. زه له دی مهم کتاب نه یوڅو اوږده اقتباسونه وړاندې کوم چي زما د دی لیکنی سره اړخ لگوي:

«په متحده هندوستان کښی چي د قانون سازی اسمبلی دپاره ممبران منتخب کیدل نوچونکه په صوبه سرحد کښی زموږ اکثریت وو. نور زموږ اسمبلی په یوه خوله باچا خان د صوبه سرحد له طرف نه قانون سازی اسمبلی ته اولیره - چي کله تقسیم اوشونو باچا خان هم هغسی د قانون سازی اسمبلی ممبر پاتی شو. اود پاکستان د جوړیدو سره چي کله د پاکستان د قانون سازی اسمبلی اجلاس راوغوښت نو باچا خان ته هم بلنه راغله او هغه بغیر د څه وینانه اجلاس له روان شو. په قانون سازه اسمبلی کښی یې سوگند پورته کړو - ددی نه روښانه حقیقت بل څه کیدی شي چي باچا خان پاکستان منلی وو. په هغه اجلاس کښی یې تقریر هم اوکړه او د پښتو د حقوقو مطالبه اوکړه - مولانا تمیز الدین صاحب د قانون سازی اسمبلی سپیکر منتخب شو - شپي له لیاقت علی باچا خان میلمه کړو.» لیاقت علی د پاکستان لومړی وزیر اعظم [چیف مینیسټر] و. باچا خان یې بنگلي ته ورغی دواړه د بنگلي په چمن کی گرځیدل. په دغه مهال «ناگهانه» لیاقت علی د باچا خان نه یوه پوښتنه وکړه چي له «تعصب نه ډکه» وه. باچا خان یې وپوښته چي خان صاحب:

“Are you loyal to Pakistan[?]”

باچا خان ورغبرگه کړه چي:

“I am loyal to this land, not to you, because I do not believe that you are loyal to it.”

خبرې چې پای ته ورسیدلې، او باچا خان رخصت شو، بله ورځ محمد علی جناح صاحب¹ باچا خان «سره خبرې اترې شروع کړې او دا خبرې تر ډیرو وروځو پورې جاري وې. باچا خان ته یې ویل چې راوړاندې شه ماسره ملاوتړه اوماددې غلونه خلاص کړه. جناح صاحب ته خپل ملگری معلوم وو. چې دا ټول مطلب اشنادی اودکرسي یاران دی. ملک سره یې څه همدردی نشته. عبدالرب نشتر چې د جناح صاحب بنی لاس وو. درس ل ورسایل وزیر وو. او چې د هندوستان او پاکستان د ریل د انجنونو او ډیویش کیده نو دې ظالم پکې بلا حساب اوواځه. ددې پته جناح صاحب ته اولگیده. په هغه فوراً څه چل اوشو. چې زما اعتباری خلق داسی دی. نودنورچانه به زه څه گيله اوکړم. باچا خان ته یې دا ټوله قیصه اوکړه. دهغه اودباچا خان ډیری بنی خبرې اترې اوشوې. او باچا خان ورته اوویل چې که خپروې ته سرحد ته راغلی نوزه به دی مرکز عالیه سردریاب ته بوخم. اود خپلوملگرو پیژندگلو به درسره وکړم. اومانه چې دوطن دابدی دپاره څومره تعمیری کار غواړی زه هغی ته تیاریم. دا خبرې چې مطلب اشنا خلقو اوریدی نو رپندی پری راغی. چې که د جناح صاحب اودباچا خان ورورولی قایمه شوه نوزموړ پکښی څوک تپوس کوی. او خاص کر په قیوم خان خودا خبره ډیره بده اولگیده. باچا خان چې واپس سرحد ته راغی نودکونسل اجلاس یې راوغوښت. او په هغی کښی یې فیصله اوکړه چې د جناح صاحب د شاهانه استقبال د گورنمنټ هاوس نه تر سردریابه کاوو. دلته داتیاری شروع شوی او هلته مطلب پرستو خپل خپلی رابښکی، لیاقت علی اوقیوم دیوبل سره جرگی شروع کړی. چې زمانه خوبه ټول داسامبلی ممبران ولاړشی. زمانه صوبه سرحدکی بیاڅه حیثیت وې.

چې جناح صاحب سرحد ته راوړسیدنودی یارانوبیادهغه غوړونه پک کړی وو. هغه باچا خان له سوال جواب اولیره چې ته گورنمنټ هاوس ته راشه. باچا خان په صباله ورغی. جناح صاحب ورته یواخبار راواخت اوویویل چې تاویلی دی چې پاکستان دشگوتوپکی دی که ما ورله لته ورکړه نوهیڅ به نه وې. باچا خان په دی خبره ډیرخفه شو. هغه ورته په جواب کښی اوویل چې دامانه دی ویلی نوورته یې اوویل چې ددی تردیداو کړه. هغه ورته اوویل چې تردید یې په څه کښی اوکړم. اخبارونه ټول دحکومت دی هغوی زماپوتکی هم نه چاپ کوی. زماپواخباروو «پښتون» هغه هم تاسوبندکړو. نواوس څه اوکړم. ستامخکښی تردیدکوم. چې داپه ماپوری چاهسی غلظه تړلی ده. خوباباپوی شوچې دیار د ماغ ټولواکیانوبرابرکړی دی. جناح صاحب ورته اوویل چې زه سره دریاب ته نشم درتلی ځکه چې تاسوزماد وژلو پروگرام جوړکړی دی. باباورته په خندا شو. چې ستاپه وژلوبه ماله په

¹ - محمد علی جناح دپاکستان گورنرجنرل و.

گوتوڅه راشی. زه خوداملك اوداقوم ابادغواړم تباہ كول یی نه غواړم. خواخرداچی مطلب پرست کامیاب شو. باچاخان رخصت شو او قیوم په سختو فیصلو کولو سوچ شروع کړو».

مخونه: ۱۲۸ - ۱۳۱

د جون (۱۹۴۸) په پنځم د جهانزیب نیاز کالج دگرمي د رخصتیود پاره بندشو. «زه کلی ته راغلم اوښه په درزموکارشروع کړو. باچاخان په دغه ورځو کښی دکوهانت بنو په دوره روان ووچی حکومت سره د سالارمنیرخانه اونجوماما گرفتارکړو. اودغی سره عامه گرفتاری هم شروع شوه. ولی دادایی هم اونیه. غنی داداهم گرفتارشو. غرض داچی حکومت څوک لږدکارکتل نو هغه یی جیلونوته وردننه کړه. د اسامبلی ممبران یی داول نه گرفتارکړی وو. ډاکټر [خان] صاحب خوداول نه په ایبټ ابادکښی دسعدالله خان په بنگله کی نظر بندوو. د پیرو، پښور او هرپور جیلونو بیاخلی وازی کړی وی. اودوطن اوقام پتنگان یی رانغخل. پښتون رساله داول نه بنده وه او خدایی خدمتگار تحریک ته یی هم سترگی خړی کړی وی».

پوهاند جهانزیب نیاز زیاتوی چی:

باچاخان «خویی نیغ منټگمری [بند یخانی] ته رسولی وو. زه چی کله دکالج نه راغلم نونیغ شاهي باغ ته د [خپلي خور] تاجولیدلوله لایم ځکه چی د ولی دادا د گرفتاری نه پس مانه وه لیدلی [تاجو په ولی خان واده وه، او جهانزیب به ولی خان ته دادا وایه]. چی ورغلم نور اتر غاړه وتله او په ژړا شوه. ما ورله ډایور کړو. بیامی ورسره یوڅو ورځی تیری کړی. خوپه دویمه دریمه ورځ به خامخاور تلم. غالباً د جولای دیرشم تاریخ وو. تاجونسرین [د ولی خان لور؟] زړوته رالیږلی وه ناجوره وه وییل یی چی دا ډاکټرله بوځی. زه ورسره په ټانگه کښی کښیناستم ډاکټرله می بوتله په دغه ورځ زما دوست وزیر محمد... اودهغه ملگری ساده گل هم راغلی وو. ټوله غرمه موبنه گپونه لگولی وو. هغوی هم راسره کښیناستل چی موربه هم درسره دگری پوری لاړشو. چی تحصیل ته روان شونوگری سره نژدی راله دوه ټانگی ډکی د پولیسو مخی له راغلی. مور او خندل وییل موبیاچاپسی روان دی. هغوی می دواړه گری سره کوزکړل. زه اود تاجونو کړد تحصیل هسپتال ته لاړو. نسرین مو ډاکټرته اوښودله دارو وغیره موواخیستل او واپس کلی ته روان شو. چی هجری ته ننوتونوڅیر دپولیس نه ډک وو. ما وییل خیر. چی کورته لایم مور می اوخوړمی راته په خفگان کښی اووییل چی تاپسی خوبیاپولیس راغلی دی ما وییل وی به نوداز موړژوند دی. دهغوی نه می رخصت راواخیسته او یودوه جوړه جامی می دځانه سره راواخستی. اورا غلم. تانیدار صاحب راپاسیده هتکری یی راته واچولی او واپس په ټانگه کښی دتحصیل حوالات ته راغلو اودلر ساعت دپاره یی حوالات کښی اوساتلم اوبیا یی جیل ته دننه کړم.» مخونه: ۱۳۳ تر ۱۳۴.

پوهاند نیازد چا رسد خونړي او ژړوونکي واقعه داسي انځورکړی ده:

د چارسدې خونړي واقعه «د جناح صاحب اوقیوم حکومت جوړکړی وه». داپېښه داسې وه: د صوبې خدایي خدمتگارودافیسله کړی وه چې په (۱۲) اگست د (۱۹۴۸ ز) کال به «موربدباچاخان دگرفتاری برخلاف احتجاجی جلسه په غازی گل بابا کښی کاوه. او حکومت دافیسله کړی وه چې تاسودغه جلسه نه شی کولی یعنی دخپل لیدرسره دزیاتې کولو برخلاف تاسواوازنه شی ویستی. خو خدایي خدمتگارچرته منع کیدل. د ۱۲م اگست دشیپي شپي په زرگونو خدایي خدمتگاردیپښور، نوبنار، صوابی، هشنگر اود صوبې د گټ گټ نه راوچلیدل اګرچي حکومت اکثری لاری بندی کړی وی. تریفک یی بندکړی ووخوددغی باوجود په زرگونو «سرتیرو ځانونه چارسدې ته ورسول»، سحروختی چی خلکواولیدل نودغازی گل باباپه جماعت مشین گڼونه لگیدلی وو. اودفرنټیرفورس ځوانان په ډیرلوی شمیرکښی د جماعت په احاطه دپاسه اوچاپیره ولاړوو. اوپه توپکواومشینونویي گوتی ایښی وی. دچارسدې ناکه بندی شوی وه. نه دننه نه څوک بهرته تللی شو اونه دبهره دننه راتلی شو. جلوس په بابره کښی دفصیح باچاپه ځای کښی تیارشو اوفیسله یی اوکړه چی موربه دجلسی دپاره مقرشوی ځای ته خامخاځو. دغه وخت سالارامین جان خان چی دتولی صوبی سالاروو، دجلوس په سرکښی روان وو. جلوس دخلقود ډیروالی په وجه په څلورو پنځولارود غازی گل باباجماعت ته راروان شوخوچی جلوسونه دکلی نه راووتل اودجلسی ځای ته ورنزدی شونود فایر[اوربل] حکم اوشو. اوظالمانوداسی فایراوکړولکه دمړزو یی د سروجامو ځوانان او غورځول. جهنده چی دچاپه لاس کښی وه هغه ته به یی سپین ملنگ وی. هغه خوپه اول دزشهید شو. خوجنده یی پریوتوته پری نښو دله. اودغسی بی شمیره ځوانان پری شهیدان شو. عجیبه نظاره وه.

یوخواته توپی مشینونه

دپاکستان دواړه فوځونه

بل خواته قام خالی لاسونه

مقابلی ته می کتل حیرانیدمه

مرگیه مه راکه درځمه»²

پوهاند جهانزیب نیازد چارسدې خونړیپېښی ته داسی دوام ورکوي: میرمنوقران مجیدونه «په سرکړی وو. دجلوس سره سمی روانی وی، ډیری شهیدانی شوی، ډیری زخمی شوی.

² - داشعردعبدالملک فدادی.

زموږ د سبق یوملگری چی حمیدالله نوم یی وه، اود زرین اباد دنصرالله خان زوی ووهغه هم پکښی شهیدشو او کویرژد ن کری جینی ځنی پاتی شوه. گل دادا، مصلح الدین، نیاز محمد، بهاء الدین دوی ټولو ځان رارسولی وو. اود قبرونو شاته یی پناه اخیستی وه. زما مور او زما ننگیالی خورتا جو دمیدان په منځ کی ولاړی وی. مری یی راغونډول. اولو پتی به یی شلولی اوز خمیانوله به یی پری زخمونه ټرل. ډیر مری حکومت د چارسدی په سیند کی لاهو کرل او ورثا وله یی ورنه کرل. ما بنام تیاره قیصه ختمه شوه. اود فرینتر فورس او پولیس سپاهیان دخلکوپه کورونو ننوتل شروع شو. ډیری سترداری یی بی ستره کری. دکورکالی کنډولی کتونه یی مات کرل. نارینه به یی بر بند کرل. ختی به یی پری او تپلی اوبیابه یی کورته په زوره ورد ننه کرل. د شمر اود یزید ظلم دخلکو هیر شو. اوڅه ورځی پس یی د چارسدی تحصیل ټول کلی جرمانه کرل. زموږ کلی لس زره روپی جرم وو. [میا] جعفر شاه قیوم ته وویل چی داجرمانه هم ددغه یوکورنه واخله. دا ټول ورانی هم د دوی دی. نود رزرو جرمانه یی زما د دوو روڼوڼه واخیسته اودی انصاف ته گوری چی زه په دغه ورځ په جیل کی ووم. او دې ظالم حکومت زه هم پنځه سوه روپی جرم کری وم. هغه یی زما د جایداد نه وصول کړه. په هغه ورځو کښی پنځه سوه روپی هم د یرلوی شی وو. اوبس یو ځل بیا گرفتاری شروع شوی. هم په دغه ورځ یی سالار امین جان خان گرفتار کړ او پېښور ته یی نیغ راوست. زموږ بارک ته یی رادننه کړو. هغه ټوله قیصه مونږ ته او کړله. موږ ټول په دی ظلم ډیر خفه اود لگېر شو. خوڅه موکولی شو موږ مظلومان وو. اوقیوم، جعفر شاو جناب صاحب ظالمان. (مخونه: ۱۳۸ - ۱۳۹)

جهانزیب نیاز په جیل کی د دوستانوپه مشوره او اخلاقی بشري مرسته له جیل نه دیوی میاشتی لپاره خلاص شو چی په اسلامیه کالج کی خپل پاتی ازمویښی (امتحانونه) بشپړی کړی، اوبیا بیرته جیل ته راښی. « زما د بند تقریباً دوه کاله برابریدل » (مخ ۱۶۳). د گلي گری عبدالرحمن خان « هغه وخت د اسمبلی ممبر اود جیلونو معاینه کوونکی مقرر شوی و » کله چی جیل ته راغی، زرین خان کاکا « دروازی له ورغی » اود جهانزیب نیاز په کیسه یی پوه کړ. « هغه فوراً کاغذ راواخیست او حکومت ته یی زما د پاره د یوی میاشتی پیرول ولیکل » (مخ ۱۶۴). جهانزیب نیاز د اسلامیه کالج د مدیر د غټ منشی لالا فضل کریم سره وکتل. لالا فضل کریم چی « ډیر ښه سړی و » د جهانزیب نیاز کیسه یی د کالج مدیر برادر ټن ته بیان کړه. برادر ټن چی انگریزو «مانه ټپوس اوکړو چی ته چیرته وی. ما ورته وویل چی حکومت جیل ته بوتللی وم. وویل قتل دی کری دی که څه بل څه. ما وویل چی هیڅ می نه دی کری خوراته وایی چی پاکستان درنه یریری. وویل دا خوڅه خبره نه ده زما په کالج کی دی څه ندی کری، حکومت زما نه ټپوس قدری نه دی کری نوڅنگه تا گرفتاروی. فوراً یی

[وزیر اعلیٰ = چیف مینیستر] قیوم ته تلیفون وکړ. « (مخ ۱۶۶) داسلامیه کالج مدیر برادرتن « راته وییل چی ما وزیر اعلیٰ [قیوم] سره خبره کړی ده هغه ستا پیرول یوه بله میاشت هم زیات کړو. » له پیرول نه مطلب د پوهیدونکي (محصل) معاش یا جیب خرڅ دی. قایم شاه باچا چی داسمبلی ممبرو، د قیوم خان پیغام یی جهانزیب نیاز ته ورورسوه «چی جهانزیب ته اووایه چی ما اووینی نوموړسره سیاسهرلس بجی وخت مقرر کړی دی. ته ورشه شیر محمدنومی سړی دی دادهغه پی - ای³ وو. هغه ته اووایه چی زه نن وزیر اعلیٰ صاحب راغوختی یم. هغه راته وییل چی ته جهانزیب نیازیی ما وییل هاو. هغه دننه ورغی او واپس راغی وییل یی ورځه. زه دننه ورغلم قیوم راته پاسید. د یره مینه یی راسره اوکړه. بیایي راباندی جای اوڅکله. بیایي راته وییل چی داڅه معامله ده. زه دی پرنسپل [دکالج مدیر: برادرتن] راپه مخه کړی یم. »

جهانزیب ورغبرگه کړه چی: « دابه تاسوته پته وی چی زما زنده گی موتباه کړه. وییل ماخوستا زنده گی نه ده تباہ کړی. داخوته [میا] جعفر شاه گرفتار کړی یی. پی - ای ته یی او وییل چی ورشه جعفر شاه ته اواز کړه او ورته اووایه چی دجهانزیب نیاز فاییل راوړه. میا صاحب فاییل په ترڅ کښی نیولی وو اوراغی اونیغ دهغه مخکښی ولاړ وو. اوزه په کرسی کښی ناست ووم. سوچ می کاوه چی څوک خپل ضمیر خرڅ کړی دهغه به دغه حال وی. داجعفر شاه چی به دباچا خان په خواکښی ناست وو. نوموړته به دزمری نه زیات ښکاریده. خوضمیری خرڅ کړی و. نو نن لکه نوکر دصوبی دوزیر اعلیٰ په مخکښی ولاړدی. قیوم ورته وییل چی هلکه دافاییل راکړه چی جهانزیب نیاز ته اوبنایم چی دی مانیولی دی اوکه تا. چی فاییل یی ماته اوبنود. نو میا [جعفر شاه] صاحب پری په خپل لاس لیکلی وو. اگر چی هغه له انگریزی نه ورتله، خوکیدای شی په سکرتری یی لیکلی وی چی:

“Jehanzeb Niaz is more dangerous than A[bdul] Ghafar. He should be immediately arrested.”

قیوم وییل اودی کتل. ما وییل هوخو مشر وزیرخوته یی نوته څه تحقیق نه کوی. چی داستودنټانو سره ظلم ولی کیری. وییل باچا [میا جعفر شاه] ورکړه جواب. باچا گونگ ولاړ وو. هغه ته وییل ته څه. او ماته یی وییل چی مادرله پیرول یوه میاشت بل هم زیات کړو. اوانشاء الله په دغه میاشت کښی به دی د رهایی اړد راوشی. سبق ته مخه کړه. » (مخونه: ۱۷۰ - ۱۷۲) میا جعفر شاه کاکاخیل دتعلیم وزیر و او د بنودلوی جرگی (۲۱ جون ۱۹۴۷ زکال) پوری دکانگرس غړی و. د ۱۹۴۵ پوری قیوم خان د کانگرس غړی و. قیوم

³ - P.A. = Personal Assistant (منشی، قلم مخصوص)

خان اومیا جعفر شاه دواړه د پاکستان په جوړیدلو سره دمسلم لیگ غړی شول. دبی درباره ملی ژبی ملی شاعر ارواښاد محمد امین ملنگ جان په خپلوملی نغموکی څه دپاسه پنځوس کالونو وړاندی ویلی وو:

وزیر مسید شوستری په جگړوکی

خانان د باجوړدی کړی سیلونه په حجروکی

په رښتیاچی وزیر اومسید دخپلودنگو غرونو گوربتان دی اودخپلواکی پښتنی روحی سیالان دی. وزیر اومسید «رت» پښتانه دی او هیچاته «نیتیه» نه وایی. په شلمه پیړی کی دهغوی غټ مشر ایپی فقیر وچی په (۱۹۶۰ز) کال کی په حق ورسید. د دغه میرنی پښتون په مشری وزیر او مسیدودانگریزانو او پاکستان په مقابل کی تودپاخون غوره گڼلی و. د پیورنډ تړون په ضد کلک وسله وال پاڅون په (۱۸۹۷ز) کی دوزیرستان په مدخیلوکی پیل شو او بیاتیرا، مومندو، ملکنډ، باجوړ او چترال ته وغځید. دافغانستان دخپلواکی په جگړه کی جنرال محمد نادر شاه دوزیر او مسیدوپه مټ انگریزان په ټل او وانه کی په گوندو کړل. دافغانستان د نجات په جگړه کی محمد نادر شاه دوزیرستان له لاری (۱۹۲۹ز کال) افغانستان ته راننوت او د وزیرو، مسیدو او دپکتیا والوپه میرانه او د مفکر وزیر محمد گل مومند په لارښودنه یی دکابل تخت دکلکانی حبیب الله (بچه سقاو) له گډوډی نه را خلاص کړ. له نن نه نږدې درې کلونه وړاندی د (۲۰۰۶ز) کال په سپتمبر کی دوزیرستان خلکو پاکستان دی ته اړکړ چی دشمالی وزیرستان په میرامشاه کی ورسره تړون لاسلیک کړی. د پاکستان له خوادغه رسمی تړون یوځل بیانیی چی د پیورنډ کړنه باطله ده. دشوروی یرغل پرضد په جهاد کی خود پیورنډ لیکه بنی بنی شوه او ټوله نړی یی په ماهیت پوه شوه. که د پیورنډ لیکه شته وای، دتاریخ بی ننگان (شوروی فوځونه) به څنگه له حیرتان پل نه سرتیتی وتلی وای؟! د پیورنډ لیکه دومره سپیره ده چی پخپله مارتیمر پیورنډ هم پری شکمن دی چی بین المللی پوله به وی. پیورنډ په دی پوهیده چی اوبه په ډانگ نه بیلیری. د پیورنډ د نا چلې او سپیری لیکي په اوردو کی د پښتون ولس غورځنگونو دشوروی اتحاد امپراتوری رانسکوره کړه، د برلین دیوال یی رنګ کړ، له ویشل شوی جرمنی نه یی یو جرمن ملت جوړ کړ، اود ختیزی اروپا ملتونو ته یی دخپلواکی سندره ورزده کړه. خو له دی سره جوخت «د تمدنونود ټکر» خبره راووتله (د تمدنونود ټکر لپاره ولولی: زیرک یار، دنوی سیاست الجبره، ۱۹۸۹ - ۲۰۰۵ زییز کال. خپرندوی: د پښتنی کولتورد ودی اوپراختیا ټولنه - جرمنی. چاپ ځای: دانش خپرونډوی ټولنه، پېښور، ۲۰۰۶ز کال، مخونه: ۶۰ - ۸۷). اوس د پیورنډ په سپیری لیکي پسی د امریکي او د ناټو وسله وال ځواکونه ورغلی دی- بی له دې چی د خپل تیر ستر غلیم شوروی اتحاد نه یی زده کړه کړې وي.

دهر قبر سرته جگي تيزی توری
دلته مردقبر لاس راباسی جنگ کری
میرویس خان او احمد شاه یی پس له مرگه
لالگیا دی دافغان په نامه ننگ کری

(عبدالروف رفیقی)

په خپل دغه شعر کی عبدالروف رفیقی هغه لیک انځور کړی دی چی یوه شوروی عسکر
پری خپله میرمنه په غوړو هلی وه.

(اتم)

داتکی دپاکستان په جوړولوراخرخی. محمد علی جناح چی اصلاً د بمبئی په اسماعیلی شیعہ
مذهب پوری تړلی و، دمسلیم لیک مشر شو. د بنود لوی جرگی له پریکړی نه یوه اونۍ
وروسته د (۱۹۴۷ز کال) دجون په ۲۸ مه نیټه محمد علی له ډهلی نه داستعماری سرحدی
صوبی پښتانه په غوړونو وهل چی باید «لومړی مسلمانان اوبیاپتانان» وی. که ښاغلی
محمد علی جناح په تاریخ پوهیدلای، دغسی بی خونده خبره به یی نه وای کړای. هغه ډانگی
چی انگریزانوبه پری پښتانه وهل، د پاکستان جنده ورنه جوړه شوه. جناح زیاته کړه چی که
صوبه سرحد دپاکستان په قانون سازی جرگی به Assembly کی گډون ونکړی، «فاجعوی
تقدیر» (دیزاستیرس فیت) پی په برخه شی. د اقتباسونولپاره ولولی تازه چاپ شوی
کتاب :

Axel von Tunzelmann, Indian Summer. New York: Henry Holt, 2007,
p.352, footnote # 36.

په برتانوی هندکی ملی خوځښت زور میندلی و، اوله دی امله انگریزانو دیواسلامی پاتک
اچولوته اړتیا لرله. دغه اړتیا په برتانوی هندکی په یوه اسلامی خوځښت ډکیدلی شوه. په
جنوبی افریقایکی دبرتانویانو پر ضد بورانو پاڅون وکړ (۱۸۹۶ - ۱۹۰۲ز کال)؛ پښتنو د دیورند
په سرحد پسې وسله وال پاڅون پیل کړ (۱۸۹۷ تر ۱۸۹۸). په (۱۹۰۵ز کال) کی اسیایی ملت
جاپان اروپایی قدرت روسی ته ماتې ورکړه. په همدغه کال (۱۹۰۵ز کال) کی بنگال
وویشل شو. په افغانستان کی هم دملی مفکوری لپاره ورشو جوړه شوه، اومحمود طرزی
اونور ملت گر افغانان یوبل ته دملی ټولنی په جوړولوکی نږدی شول. دغو پېښود برتانوی
هند په لوړو هندی طبقو کی ملی شعور لاپسی غښتلی کړ. د برتانوی هند وایسرا

سردار مینتو (۱۹۰۵ تر ۱۹۱۰) د هندي چارو وزیر سردار مورلی (۱۹۰۹ تر ۱۹۱۰) ته ولیکل چی په هندکی دی «د شهزاده گانوجرگه» جوړه شي. د علی گرد کالیچ مد یرار کوبالډ Archobald (۱۹۰۵ - ۱۹۱۰) په زیږ کال ۱۹۰۶ کی دمسلمانانو مشران دپته وهڅول چی د وایسرا سردار مینتو سره دی وگوري او هغه ته دی داقلیت په څیر خپله اند یښه څرگنده کړی. د (۱۹۰۶ ز) کال د اکتوبر په لومړی ورځ وایسرا سردار مینتو ته دمسلمانانو یوه پلگی ورغله. دغه استازی پلگی له «اشرافو، جاگیردارانو، [د برتانویانو له] تعلقدارانو، قانون پوهانو، زمیندارانو، تاجرانو اونورو» نه جوړه شوی وه اومشری اسماعیلی - شیعه مذهبی اغاخان (۱۸۷۵ - ۱۹۵۸) وچی انگریزانو ته دپروفادارو. وایسرا لار د مینتو دغی استازی پلگی ته وویل چی د عامه انتخاباتو له مخی هره استازولی (ریپریزینتیشن) ناکامه ده، خوداچی دگروپونو دینی عقیدې اورواج ته پام وکړی. له دینه دری میاشتی وروسته دهمدغه کال (۱۹۰۶ ز) د دېسمبر په دیرشمه (۳۰) نیټه د نواب وقار الملک په مشرۍ د مسلم لیگ گوند جوړ شو.

چرچل Churchill چی د دوهمی نړیوالی جگړی په مهال د برتانیی لومړی وزیر یانی صدراعظم (۱۹۴۰ - ۱۹۴۵) و، د برتانیی دگتولپاره یی د پاکستان په جوړولو کی لاس لاره. نږدی یوه میاشت وړاندی د (۲۰۰۷ ز) کال په اگست کی یو کتاب راووت چی په هندکی د برتانوی امپراتوری د ورستیو میاشتو په پېښو راڅرخي: الیکس فون تانزلمن ، هندي اوږی: دیوی امپراتوری دپای پټ تاریخ، نیویارک، هینری اند هولت، ۲۰۰۷ :

Alex von Tunzelmann, Indian Summer: The Secret History of the End of an Empire. New York: Henry and Holt, 2007.

د لټه د بیورلی نیکولز کتاب (Beverly Nichols, Verdict on India) ته گوته نیول شوی ده چی په (کلکه محافظه کاره) ژبه لیکل شوی و. دغه کتاب چی په وینسټن چرچل یی اغیزاچولی و، استدلال یی الیکس فون تانزلمن داسی رالڼد کړی دی: برتانیه له هند نه وتلی نشی، خوداچی «دمسلمانانو لپاره یی یو جلا هیواد» جوړ کړی وی. الیکس فون تانزلمن د وینسټن چرچل له خولی کارۍ:

” I [Churchill] agree with the book [Verdict on India] and also with its conclusion – Pakistan”

یانی وینسټن چرچل د بیورلی نیکولز د ذکر شوی کتاب اودهغه دپایلی یانی پاکستان سره توافق لاره. د چرچل ددی اقتباس سره جوخت، الیکس فون تانزلمن زیاتوی چی له پاکستان نه د

چرچل «څرگند ملاتړ» په دې کې «اغیزمن» شو چې په نړۍ کې «لومړی نوی [مادرن] اسلامي دولت خلق شی» اودهند د یووالی «وروستنی هیلې ویجاړی شی».

”Churchill’s vocal support of Pakistan would be instrumental in creating the world first modern Islamic state and in sabotaging any last hopes of Indian unity.” (pp.126 – 127).

یومخ وروسته الیکس فون تانزلمن لیکي چې محمدعلی جناح د (۱۹۴۶ز) کال په ډیسمبر کې په لندن کې وینستن چرچل ته ډیر نږدې شو. جناح به خپل لیکونه چرچل ته په مخی نوم (میرمن الیزابیت گیلیات) لیرل. چرچل ورته دمیرمن گیلیات Gilliat نوم ورکړی و چې «دچرچل منشی وه». الیکس فون تانزلمن زیاتوی چې «که جناح ته دپاکستان دپلارپه سترګه کتل کیږي، چرچل باید د پاکستان د تره مقام ولری، اوله دی امله باید د سیاسي اسلام په راژوندی کیدلوکی دیوی مهمی څیری مقام ولری».

”... Churchill must qualify as its uncle, and therefore, as a pivotal figure in the resurgence of political Islam.” (p.128).

د (۱۹۱۷ز) کال په نومبر کې د برتانیی د بهرنیوچارووزیر ارتر بلفور Balfour دخپل حکومت دریځ وښود چې په فلسطین کې به د یهودانو د «ملی هیواد» د جوړولو ملاتړ کوی. نژدی څلورکاله وروسته د بلفور په کور کې په خصوصی غونډه کې د برتانیی ستروزی (صدراعظم) لویید جورج اوبلفور په برتانیه کې د صیهونستانو یوکلک اوسروال شخصیت ډاکتر خایم وایخن ته ډاډ ورکړ چې هغوی دواړه په پای کې (ایوینچوالي) دیهودی دولت پلویان وو. کله چې په فلسطین کې د صیهونستانو دوسلو د قاجاق خبره راپورته شوه، دهغه مهال د برتانیی دمستعمرو وزیر وینستن چرچل دا کتر خایم وایخن ته «سترګه ووهله» چې فلسطین ته د قاجاقی وسلور اوړل «مورته پروانلری، خوګیری پری مه» :

” We won’t mind, but don’t speak of it.” Quoted by Margaret

MacMillan, Paris 1919: Six Months That Changed the World. New York: Random House, 2001, p.425.

د دی کتاب لیکواله مارگریټ مکملین د برتانیی دستروزی رلو یید جورج (۱۹۱۹ - ۱۹۲۲) کړوسی او په تورانتو پوهنتون کې د تاریخ پوهانده ده. دلته وینو چې د برتانیی امپراتوری یو ځای مسلمانان په هند یانویسی راپورته کوی اوبل ځای یهودان په مسلمانانو پیسی.

مسلم لیګ په (۱۹۳۰ز) کال کې دخدای خدمتګار خوځښت سره همکاري رد کړه. دلیل یې داوچې د خدای خدمتګار خوځښت دانگریزانو په ضدو، خوانگریزان دمسلم لیګ په ملاتړ کې

و.و. ولوی: باچاخان، زماژوند او مبارزه، کابل ۱۳۵۳ لمریز کال (۱۹۷۴ ز)، مخونه: (۱۰۵-۱۰۶). محمد علی جناح فکر نه کاوه چی په برتانوی هند کی له دوه سیالانوله منځه به یوځان «اینډیا» ونومی. خو کله چی د برتانیی وروستنی وایسرا ماونتبیتن ورته وویل چی نهرو او کانگرس د خپل هیواد لپاره د اینډیا نوم غوره کړی دی، دماونتبیتن له خولی جناح «عصبانی» (فیوریس) شو. په دغه نوم کی دهند د نیمی وچی اهمیت اولومری والی (پرایمسی) غلی شوی و. دا هغه څه ووچی پاکستان یی دمنلووس نه لاره. تاریخپوه جان کیلی لیکي چی د (اینډیا) په نوم کی یوتاریخی نزاکت غلی شوی دی: اینډیاځانله اصلا هغی سیمی ته ویل کیدله چی د «اینډوس» (اباسیند) په خوا کی پلنه شوې ده. یانې «د اینډیا نوم د اینډوس [اباسیند] سره خپلوی لری.»

“... with which the word is cognate”

دا هغه سیمه ده چی له اوسنی هند نه په غټه کچه په بهر کی پرته ده، خوپه غټه کچه داوسنی پاکستان په دننه کی. د برتانوی هندپه ویشلو سره نه یواځی داچی دهند دری زره کلن زوړ تمدن Harappan داوسنی پاکستان په خاوره کی میلمه شو، بلکه اوسنی هندته دټول هندد اسلامی تمدن خورابنکلی ابادی ورورسیدلی. په دی ډول یوبل له تمد نی هویت اوویارنه وشرل شول. ولوی مورخ:

John Keay, India: A History. New Yew York: Grove Press, 2000, pp. 56 - 57

جواهر لعل نهرو د خپل نوی هیواد نوم د Indus سره له گډهویت نه راوویست اوپه دی ډول یی پاکستان له تاریخی هویتی چینی نه محروم کړ. اوس نوپوښتنه داده چی پاکستان څه ته وایی؟ دپاکستان نوم دمسلم لیگ دلاهور په پریکړه یانې په Lahore Resolution کی (۱۹۴۰ دمارچ میاشت) نه دی یادشوی. تردغه مهاله دپاکستان نوم «یو اکادمیک تخیل» academic fiction وه.

له نن اته اويا (۷۸) کالونه وړاندی په (۱۹۳۱ ز) کال کی دبرتانیی په کمبرج پوهنتون کی مسلمانانو دیوغت اسلامی دولت دجوړولو تصور انځور کړ. دغه ستر هیواد به له پیرو سیمو او هیوادونو نه جوړیږی اودهری سیمی یا هیواد دنوم لومړی توری به دنوم ترکیب acronym جوړوی، خوله بلوچستان نه به پکی وروستنی توری N (نون) راخیستل کیږی:

P(unjab), A(fghnia= North- west Frontier province), K(ashmir),

I(ran), S(ind), T(urkharistan), A(fghanistan), (Baluchista)N= PA ورکه شوی

په دغه نوم کی د بنگال (ب) B(angal)= ده. پاکستان یانې دپاکانو هیواد،

په روحاني دیني لحاظ دنگهو pure او پاکانو clean هیواد دی!
 د بنگال دنوم استازی توری دپاکستان په ترکیبي نوم کی نه وه راغلی، خوبیا هم د پاک اونگه
 په ماناکی شامل و. ولوی: Keay, ibid., p.496
 ختیز بنگال د (۱۹۷۱ ز) کال په دسمبر کی دمجیب الرحمن په مشری اودهندیه مرسته په
 بنگلادیش (د بنگالیانو هیواد) واوښت.
 دختیز پاکستان اولویدیږ پاکستان نومونه پای ته ورسیدل، او په دی ډول له ختیز پاکستان نه
 بنگلادیش راووت، اوله لوید یز پاکستان نه پخپله اوسنی بوندی خونگه او پاک پاکستان.
 محمد علی جناح چی دپاکستان دگورنر جنرل دمقام لپاره ومنل شو، وینستین چرچل پری خوښ
 شو. «هغه په جناح اعتماد لاره چی پاکستان په یوه داسی لاروچلوی چی دبرتانیی گټی به
 تأمین کړی».

Winston Churchill "trusted Jinnah to run it[Pakistan] in a way that
 would serve British interests" Alex von Tunzelmann, 2007, p. 180

(نهم):

« دو هندوستان ... هندوستان هند و هندوستان مسلمان» (امیر عبد الرحمان)
 له امیر عبدالرحمن خان نه اوډیښتونخوا له یوه وتلی مشرافضل خان لالا نه واورى.
 دډیورنډ تړون په هد ف او عملیاتی الفاظوکی ابهام لیدل کیږی. دغه تړون دانگریزانوله
 خواد زور اچولواو ډیوور کولوله لاری په افغانستان ورتپل شوی دی (مالی مرسته یی له
 دولس لکو روپونه اتلس لکه روپونه جگه کړه). پخپله ډیورنډ اقرار کړی دی چی: «دهندیه
 خواکی شامل قومونه باید دغسی ونه گڼل شی چی هغوی دننه دبرتانیی په منطقه کی دی»،
 بلکه ډیورنډ زیاتوی چی هغوی به «یواځی په تخنیکي لحاظ زموږ تر نفوذ لاندی وی». ددی
 اقتباس لپاره ولوی دتاریخ پوه ډاکتر محمد حسن کاکړ لیکنه: «ډیورنډ توافق لیک باید ډیر دمخه
 باطل اعلام شوی وای» (لپه، دڅرک مدنی او کلتوري ټولنی دری میاشتني خپرونه، پرله
 پسې شپږمه گڼه، ژمی ۱۳۸۵ لمریز، جنوری - مارچ ۲۰۰۷ زکال، مخونه: ۷ - ۹).
 لاتراوسه چاد ډیورنډ دتړون داسی فارسی یا انگریزی اصلی متن نه دی بنودلی چی امیر
 عبدالرحمن او ډیورنډ دواړوبه په گډه لاسلیک کړی وی (همدغه لیکنه).
 داسی بریښی چی امیر عبدالرحمن دسرحدی لیکي نقشه نه ده لاسلیک کړی، بلکه

«سړی خوځولی» دی. نوموړی په بیلا بیلو دلیلونو او بهانودلیکی دغځولو عملیه نیمگړی اوناچله پریښی ده. دبرتانیوی هند حکومت امیر عبدالرحمان خان ته ولیکل چی دسرحدی پولی دټاکلو لپاره دی هییت وټاکي. عبدالرحمان خان ورغبرگه کړه چی که دغه موضوع ددینی عالمانو او قومی مشرانوله نظره تیره کړی، دبرتانیی پر ضد جنگ ته به راوپاریږي. د افغانستان پخوانی دیپلومات اوپه جرمني کی د(عقاب اریانا) مجلی چلونکی محمد سرور رڼا د ذکر شوی یادداشت کوی دافغانستان دبهرنیو چارو په وزارت کی لوستلی ده. امیر عبدالرحمن خان ددغه یادداشت په څټ باندی خپلو «وروستیانو» ته په خپله ژبه کی د موضوع جریان داسی بیانوی:

« بخلف من، تاخرین روزیکه زنده باشم درمورد تعیین حدود سرحدات افغانستان باهند برتانوی یک قدم پیش نمیروم و همچنین میگذارم و نامه های انهارا جواب میگویم که جبری و تحمیلی بودن این قرارداد ثابت باشد، امید دارم فرزندانم که در آینده روی کار می آیند بتوانند انقدر قدرت تهیه کنند که از حق خود دفاع و به قرارداد شایسته حدود افغانستان را تعیین کنند.» عبد الرحمان زیاتوی چی: «... من فکرمی کنم در آینده قریب مردم هند و مسلمانان بیدار شده از حق آزادی خودها دفاع کنند و به احتمال قوی د هندوستان بوجود خواهد آمد. هندوستان هند و هندوستان مسلمانان. هند مسلمانان با کشور ما هم سرحد و شاید باعث دردمردم وطن و فرزندانم شود.»

محمد سرور رڼا «بنام خالق کی که فرمود شمار به نژاد و قومیت نه، به عبادت و کرامت ترجیح میدهم» (لپه، پرله پسی شیرمه گڼه، ۱۳۵۸ لمريز ژمی، جنوری - مارچ ۲۰۰۷ز، مخونه (۶۴ - ۷۴). ددغه سند په بنودلو سره بناغلی محمد سرور رڼا چی دامیر عبدالرحمن دغه یادونه ولیدله «معجزه امیر عبدالرحمان» یی ونوموله. دافغانستان دهغه مهال دبهرنیو چارو وزیر سردار محمدنعیم خان ته یی چی وښودله، هغه هم له «دری ځلی» لوستنی نه وروسته «معجزه امیر عبدالرحمان خان» وگڼله (سردار محمدنعیم خان له ۱۹۵۳ تر ۱۹۶۳ز پورې دبهرنیو چارو وزیر وه).

طالبانو (سپتمبر ۱۹۹۶ - نومبر ۲۰۰۱) دپاکستان سره نږدی اړیکي لرلی. خو هغوی نه یواځی داچی ددیورنډ کرښه یی دپاکستان سره ونه منله، بلکه هڅه یی وکړه چی په سرحدی سیمو کی دافغانستان مټ قوی کړی. دبیلگی په ډول: پاکستان غوښتل چی دموښودنه ایجنسی کی خلکو ته پیژاندنای (دهویت کارتونه) ورکړی. له افغانستان نه دجگ پورو طالبانو یوه پنځه نوی (۹۵) کسيزه وسله واله ډله د مومندوايجنسی ته لاره چی دافغانستان داخله وزیر هم پکی شامل و. هلته یی تودهر کلی وشو، خو طالبان خویزو مومندوته په غصه ووچی ولی یی د پاکستان دهویت کارتونه تن ایښی و. دخویزو مومندود یوه ملک له خولی، یو طالب هغوی

ته د چای څښلو په مهال وویل چې: «دازموږ خاوره ده. موږ به درته (دهویت) [کارتونه درکړو.»

”This is our land. We will give you the (identity) cards.”

په دغه غونډه کې [د مومندو د کوداخیلو د امین ملک ځوی] ملک فضل منان هم حاضر وه چې پخوا د پاکستان د ملي اسمبلي غړی و. په دغه عمل سره طالبانو په صوبه سرحد باندې د افغانستان د دوه ژوندي وساتله. ولولې د ډاکټر روښان لیکنه:

Dr. G. Rauf Roshan, "Pashtunistan and Durand line", August 2001, electronic version.

روف روښان زیاتوی چې طالبانو د مومندو په ښاپېس کې خپله جنډه هم لکه کړې وه. د افغانستان په تاریخ کې د لومړي ځل لپاره د حامد کرزي په سپکه واکمنۍ کې د پښتونخوا خلک د پته اړکړل شول چې افغانستان ته د تللو لپاره پاسپورټ ولري. د حامد کرزي دغه سپک عمل د پښتونخوا نوميالي مشرانو لخوا لالا ډیر کړولی او غمجن کړی دی. په دی اګله منلی محمد اصف وردک د پښتنو د خواخوږي مشرانو لخوا لالا سره مرکه کړې ده. د افضل خان لالا چغارتو غوړونیسې:

«زه د سکول [ښوونځي] له وخته په دی ذهن یم او د سیاسي مفکوره می ده چې پښتانه شته او قام نشته. قام په ۱۸۹۳ کال کې انگریزانو ویشلی دی، دهغه خاوره یی تقسیم کړې ده.... لراوېر چې زه اورم ماته تری ډیر درد رارسیري او ددی نه د معلومیري چې موږ په لاشعوري توګه د غاصب هغه عمل منو.

په افغانانو (پښتنو) کې لراوېر نشته. اوس هم زه تاسو ته وایم چې پښتون یو قومي وحدت و، یو قومي وحدت دی او یو قومي وحدت به په خپله تر لاسه کوی. دازما یقین دی ځکه چې دایي فطري حق دی، دایي قانونی حق دی، د انقسیم نور داسی نشي پاتی کیدای، داقوم به سره یو کیري، ځکه دایو واحد قوم دی.

په ۱۸۹۳ کال کې انگریزانو موږ له خپله اصلی کور افغانستان نه بهر کړو، په یوه حصه باندې یی دانوم «افغانستان» پرېښود او نوری دری توکری یی ځنی وشلولې او په هغی باندې یی داسی نوی نومونه کښینودل چې له هغه زاړه نوم سره یی هیڅ رابطه نه وه، ځکه هغوی غوښتل چې داجذبه پاتی نشي او ختمه شی..... نوماد پارلمان په اولنی تقریر کې صوبی ته پښتونخوا وویل نو د قومي اسمبلی سپیکر (ویاند) چې هغه په خپله پښتون و، ترین و، دایوب خان زوی گوهر ایوب و، زه یی منع کړم، هغه وویل چې په پاکستان کې د پښتونخوا په نوم هیڅ ځای نشته، نو دغه وخت ما په اسمبلی کې په استحصال باندې خبره کوله..... ماویل چې زه په استحصال خبره کوم نو ددی نه زیات استحصال شته چې زه پښتون یم زه

خپل تشخص غواړم اوتاسی وایی چی نه! ستاسی خپله پیژندگلوی اوتشخص نشته....
نوبیاسیپیکرماته وویل چی ته یی ویلی شی خودخپل پارتي اوگونډله طرفه نه....
وردگ صیب! زموږ دافغانستان دپارلمان یو غړی زموږ داپریدویوملگری ته ویلی وچی که
دلته کی تاسی پوره غورځنگ جوړکړی اود وحدت خبره کوی نوصحی ده اوکه پوره
غورځنگ نه وی نودابیاموږته تاوان دی.

نوزه دغووړونوته داسی وایم چی تاسی چی د پیورنډ دکړبنی خبره کوی نوپه داسی اندازکی
یی کوی لکه په موږچی دپیراحسان کوی لکه دوی چی د دی نه د سره خبرنه وی داپه موږ
احسان نه دی دا عمل انگریز دتول پښتون(افغان) سره کړی دی اوقامی وحدت یوازی د
لاندی پښتنومسله نه ده بلکی د پیورنډکړبنی پوره قام ویشلی دی، دایوقامی مسئله ده، دا یقیناً
یو غورځنگ غواړی خوددی دامطلب هیڅکله نه دی چی گنی دغه غورځنگ به دلته
جوړیږی اوفقط موږ به ورته وده ورکوو. دادپورته افغانانوهم وظیفه ده چی خپل سیاسي
رول ولوبوی اوحامدکړزی صیب اونوروتولوته داخبره کوم چی که په ویزه باندی پښتانه
افغانستان ته ځی نوبیاخوپه غیری شعوری توگه موږ دغه استعماری کړبنه خپل سرحدوتا که
کم از کم افغانانوته خوباید دپاسپورټ اودویزی ضرورت نه وی لکه څنگه چی دانگریزانوپه
وخت کی نه و. خدای دی وکړی چی دوی زماپه خبروپوهیدلی وی....

وردگ: قدرمنه مشره داسی می اوریدلی دی کله چی تاسوننگرهار اوکابل ته تشریف وړی
ووپه ویزه تللی وی، داربښتیاده چی خپل وطن ته په ویزه تللی وی؟

خان لالا: وردک صیب! ماپه جلال ابادکی په خپله ویناکي وویل چی ماته دپیرلوی افسوس
دی چی زما دادویم واردی چی خپل ملک اووطن افغانستان ته زه په ویزه راغلی یم. ددی
نه مخکی زه دانگریزانوپه وخت کی هم راغلی وم په هغه وخت کی زه په ویزه نه یم
راغلی. زه افغان یم اوافغانستان چی زه یی خپل کورگنم چی هغی ته زه په ویزه راخم
نودهغی خوادابښکاره اوصفا مطلب دی چی زه داحق نه لرم چی افغانستان ته خپل کور
ووايم.

بناغلي محمدصاف وردک دغه مرکه په جرمني کی دافضل خان لالاسره دزیرکال ۲۰۰۷
دجون په دوهمه اونۍ کی کړی وه چی دلمریزکال ۱۳۸۶ دغبرگولی او دسپوږمیزکال ۱۴۴۸
دجمادی الاول سره سمون خوری. محمدصاف وردک ددغی ارزښتمنی مرکي ټول متن په
لپه نومی مجله کی خپورکړی دی:

لپه، دڅرک مدنی اوکلتوري ټولنی دری میاشتنی خپرونه، پرله پسۍ گڼه اومه اواتمه، ۱۳۸۶
لمریزپسرلی اووړی، ۲۰۰۷.

د مرکي سرلیک دادی: « خپل ملک اووطن افغانستان ته په ویزه راغلی یم»،

مخونه: ۳۹ تر ۵۲ اومخ ۶۱»

زه له منلی محمد اصف وردک نه ډیره مننه کوم چی ماته یی ددغی درنی مرکی داستعمالولو اجازه راکړه. ډاکتر زیرک یار (۲۵ اکتوبر ۲۰۰۷، لړم ۱۴، ۱۳۸۶ المریز)

پایله

د ډیورنډ تړون په هدف او عملیاتی الفاظوکی ابهام لیدل کیږي. هرڅومره چی په سرحدی سیمو کی دوگرو شمیر زیاتیږي، هغومره هلته اقتصادی او بشري - کولتوري راشه درشه زیاتیږي او حتمی کیږي. هرڅومره چی په سرحدی سیموکی اقتصادی او بشري - کولتوري راشه دارشه لاپسی ټینگیږي او هرڅومره چی د ډیورنډ مبهم تړون زیریږي، هغومره دغه تړون خپل په خپله ورستیږي او هغومره د پښتونخوا د برخه لیک په اړوند کی د افغانستان حقوقی، سیاسی او کولتوري دریځ غښتلی کیږي. وریزی اولری د تل لپاره لمرنشی پتولی. د حقوقو پوه ډاکتر عثمان روستار تره کی وینارو غه ده چی :

«په اوس وخت کی افغانستان دیوه تمثیلی، ملی مرکزی حکومت د درلودلو څخه بی برخی دی. اوسنی افغانی حکومت چی د بهرنیانو لخوا ساتل کیږي دهیڅ یوې ملی مسالی اوپه ځانگړی توگه د ډیورنډ د موافقه لیک په موضوع باندی دهیچا سره د معاملی دیوارخ په توگه دریځ نیولی نشی.

اوس وخت افغانستان د نړیوال ایتلاف تر تحت الحمایگی لاندی دی اود باندنی خپلواکی او ملی سیاست څخه بی برخی گنل کیږي»

د ډیورنډ د ژوری اومند لی حقوقی ارزونی لپاره ولولی: ډاکتر عثمان روستار تره کی «د ډیورنډ د موافقه لیک حقوقی ارزونه» (لپه، شپږمه پرله پسې گڼه، جنوری - مارچ ۲۰۰۷، مخونه ۱۰ څخه تر ۱۵).

پاکستان باید خپله استعماری لکی په خپله غوڅه کړی اولر تر لږه د صوبه سرحد نوم په پښتو نڅواو اړوی. دوه شپيته کالونه وړاندی په زیرکال ۱۹۴۷ کی جواهر لال نهرو اود کانگرس گوند د پښتنو سره ناخوانی وکړه اودهغه د ویش په منلو سره یی پښتانه په نیمه لار کی پرېښودل. امیر عبدالرحمان خان دنولسمی زیږی پیری په پای کی د برتانوی هند ویش انځور کړی و: «هندوستان هند و هندوستان مسلمانان». هند اوس د پښتونخوا اخلاقی پوروړی دی اوباید خپل پورا داکړی. باچا خان په خپل ژوند لیک «زما ژوند او جدوجهد» کی د «کانگرس بیوفایی» ډانډ س کړی ده:

«کانگرس خود پیرنگیانو سره د شپیتو کالو راسی د ازادی اخیستلو دپاره په جدوجهد لگیاو، خو انگریزانو ورته پوره ازادی څه چی نیمگړی ازادی هم نه ورکوله، مگر کله چی پښتانه ور

سره په دغه جنگ کی ملگری شول او پښتنوپه کیسه خوانی، ټکر، اتمانزو، کوهاب هاتی خیلو اومیرویس کی قربانی ورکړی اودغه شان زموردقبایلی علاقې غیرتی پښتودی پښتنوسره د هندوستان دزادی په لاره کی غزاګانی وکړی، دانگریزانوتوپونواوتینکونوته یی خپلی سینی ډال کړی اوددوی مخی ته لکه دغر ودریدل نودانگریزانوهله د هندوستان ازادی ته غاړه کښینوده..... مگرچی وخت راغی نوبیامورسره دشوو وعدوهیخ خیال ونه ساتلی شو، زمور د مستقبل په هکله هیخ پوښتنه ونه شوه. بلکی د پاکستان اوهندوستان دیوځای کیدوريفرنیم راباندی په زور راوتپلی شواوزمورپه سر دغه لویه سوداوشوه..... مونږته به پیرنگیانوویل چی دکانګرس ملگرتیاپریږدی نوموړچی هندوستان له څه ورکوود هغی نه زیات به تاسوله درکړو، لیکن مونږکانګرس پری نه بنود خودوی مونږپریښودو، د یرافسوس خبره خوداده چی مونږدوی سره څه وکړل اودوی راسره څه وکړل؟..... دسردارپتیل اوراجه گوپال اچاریه نه خوزماگیله نشته، زماگیله د جواهرلال نهرواواګاندی جی نه کیږی چی هغوی هم په دی معامله ورسره اتفاق وکړو، دکانګرس لیډرانوویل چی اوس داسی حالات راپیداشوی دی، چی بله لارنشته، نوزه وایم داحالات چاراپیداکړل؟ داحالات خودوی راپیداکړل، که دوی هندوستان تقسیم کړی نه وی نودهندوستان اوهندومسلمان دا دومره تباهی اوبربادی به نه وی شوی..... بل طرف ته تاسوکانګرس ته وگوری چی دهندوستان په هندواومسلمان کی څومره نفرت پیداکړواوڅومره تشد دی وکړو، خوحقیقت دادی چی عدم تشد د دهغوی پالیسی وه اوزمور عقیده وه او ده!!

مونږخوازادشوی وواوپیرنگیان زمونږدملکه تلونکی وو، خودلارډ مونږ بیتن اوسردارپتیل په سازش دغلاموغلان شو، زه په دی خبره دومره خپه نه یم، ځکه چی که پښتون پښتون شی نودی څوک غلام کولای نشی، خو خپه په دی یم چی دخدای خدمتګاری هغه تحریک چی په ډیروخوارو، مصیبتونو، تکلیفونواوقربانوجور شوی وو، هغه یی تس نس کړواوجور شوی انتظام یی ورله خراب اوګډوډ کړو.»

دزړه په باغ می ږلی وشوه

بویه چی بیا سپرلی راځی سپری گلونه

عبدالغفار

۱۳ / ۷ / ۱۹۸۱ زیږکال

ولولئ: عبدالغفار خان (باچا خان)، زما ژوند او جدوجهد. خپرونډوئ: دافغانستان دکلتوري ودی
ټولنه - جرمني. چاپ ځای: ددانش خپرندویي ټولنی تخنیکي څانگه - پېښور ۲۰۰۸ زیږکال،
۱۳۸۷ لمریزکال، مخونه ۷۸۳ تر ۷۸۶.

سرمحقق استاد عبدالله بختانی خدمتگار په دغه کتاب باندی دخپلی سریزی په پیل کی داسی
کاری: « دالیکنه دبایاپه غوښتنه ددی کتاب دلومړی چاپ لپاره لیکل شوی وه؛ خودهغه
وخت دځینو ملحوظاتوله امله چاپ نه شوه.»

زما دمعلوماتوله مخی، باچا خان دخپلی پورتنی ژوندلیک لاسی نسخه استاد بختانی خدمتگار
اواستاداجمل خټک ته ورسپارلی وه چی پښتویی په گډه سره په روان اواسان سبک سمباله
کړی. باچا خان دپورتنی کتاب په وروستنی مخ کی لیکي چی منلوا جمل خټک، فضل الرحیم
ساقی، عبدالله بختانی خدمتگار، صدیق الله ربښتین اوفقی محمدبایزی ورباندی «څوڅوخله»
ددغه کتاب دلیکلو ټینګار کړی وه اودهغه په «تنظیمولو او چاپ ته دتیارولو په چارو» کی یی د
باچا خان سره «زیات کومک» کړی و (مخ ۷۸۸). زما دمعلوماتو له مخی، استاد عبد الله
بختانی خدمتگار خدایی خدمتگار واو باچا خان پرې دیر اعتماد کاوه. د دی اعتماد په مټ
ویلی شم چی په پورتنی پڼد کتاب کی به یی د باچا خان وینا روغه خوندي کړی وي.

وړاندی می وویل چی هندوستان دپښتنو پوروری دی، اوبایدخپل پوراډاکړی. په «غوره
سیاسی حل: هند، پاکستان اوافغانستان» نومی لیکنه کی چی نږدی دوه نیم کاله وړاندی دکال
۲۰۰۶ په اکتوبر کی بشپړه شوی وه، په لنډپول داسی راغلی دی:

« په سیمه کی غوره حل کوم دی؟ غوره حل دادی چی کشمیردی پاکستان ته وروسپارل
شی اوپښتونخوا دی بیرته افغانستان ته وروسپارله شی» (لپه، پرله پسی شپږمه گڼه
،۱۳۸۵ لمریزکال ژمی، جنوری - مارچ ۲۰۰۷، مخونه: ۱۶ تر ۱۷). نږدی هم مهال په
۲۰۰۶ کی دسید جمال دین کتاب راووت:

Syed Jamaluddin, Divide Pakistan to Eliminate Terrorism: Independent
Kashmir, Pakhtunistan, Punjabistan, Baluchistan, Jinnahpur, Sindudesh...

(سید جمال دین، دټروریزم دلری کولو پاکستان وویشی:

خپلواک کشمیر، پښتونستان، بلوچستان، پنجابستان، جناح پور، سیندودیش). له جناح پورنه
یی مطلب اردو ژبی مهاجران دی، اوله سیندودیش نه یی مطلب سیندوستان دی.

که څه خپل اوڅه دبل راغونډکړو، داسی څه به ورنه راووحی:

۱ - پښتونخوا چی دافغانستان اوپاکستان په منځ کی غځیدلی ده، بایدپه یوه ارامونکی مانع
واوړی، یانی نوی خپلواک هیواد (پښتونستان، پښتونخوا) باید رامنځته شی. پښتونستان
باید ژمنه وکړی چی: دبین امللی ټولنی وفامن غږی به وی، دسیمی اونری په ثبات

اوپر مختګ کی به روغ رول لوبوی، د خپل حاکمیت له سیمې نه به بهرنی وسله وال وګړی اوډلی وباسی ملګرو ملتونو ته به یی ورسپاری، خاوره به یی د ګاونډیانو په ضد نه استعمالیږي، او په خپل اساسی قانون کی به د بنوله تاریخی فیصلی (۲۱ جون ۱۹۴۷م) نه الهام اخلی.

۲ - بین المللی ټولنه باید د پښتونستان ملکي او عسکري اړتیاوی تر هغه مهاله پر غاړه واخلي چی پښتونستان په خپلو پښوودریږي.

۳ - افغانستان او پښتونستان باید ګډ دفاعی تړون لاسلیک کړي.

۴ - افغانستان او پښتونستان باید په ګډه سره خپلو ګاونډیانو ته ډاډور کړی چی غرونه یی د ستراتیجیک ژورتیا strategic depth په څیر دلیری او نږدی ګاونډیانو پر ضد نشي استعمالید لی.

۵ - د اور په لمبوکی پنجاب اوسیند نه سوځیږي، خو پښتونخواپکی وریتیری. له بهرنه اقتصادی، تخنیکي او تعلیمي مرستی باید په سوات، دیر، باجوړ، شیخ بابا..... وزیرستان اود پښتونخوا په نورو ویاړ شوو سیموکی پخپله د پښتونخوا د مشرانو د څارنی لاندی پلان او عملی شی. د افغانستان او پښتونخوا د اقتصادی رغونې لپاره دې امریکه او د ناټو هیودونه هغسي یو پلان عملی کړی لکه له دوهمې نړیوالې جګړې نه وروسته چې امریکي د «مارشل پلان» په نوم یو مفصل پروګرام د ویاړ شوې اروپا د اقتصادی رغونې او د کمیونیزم د اغیز د مخنیوي لپاره پلی کړی و.

۶ - د پښتنو په مرکزي سیمه کی او په نورو افغاني ځایونو کی دې د یورانیم د قربانیانو لپاره د امریکې او د ناټو د هیوادونو له خوا ځانګړې بودجه (فند) وټاکل شي. ډاکټر محمد داود میرکي په افغانستان کی د یورانیم د استعمال په اګله دقیقه څیړنه کړی ده او زړه بریښوونکي لاسوندونه (شواهد) لري. د دغسي پروژې په اغیزمنتوب کی ډاکټر میرکی ګټور رول لوبولی شي.

۷ - اوسنی پنجاب چی د پاکستان د پوځ له لاری یی په پښتونخواکی عملیاتی واګی په لاس کی نیولی دی، دنوی پنجاب (پنجابستان) په شکل اوسیندودیش باید د پښتونستان سره د دوستی تړونونه لاسلیک کړي. سیندودیش او پنجابستان باید بهرنی وسله وال وګړی اوډلی دخپل حاکمیت له سیمونه وباسی او باید ملګرو ملتونو ته یی وروسپاری.

۸ - د پښتونستان، پنجابستان اوسیندودیش د پولو په اوږدوکی باید د ملګرو ملتونو قواوی تر هغه مهاله ځای په ځای شی چی پښتونستان په خپلو پښوودریږي.

۹ - له ټول کشمیر نه دی د پښتونستان په شان یو خپلواک هیواد جوړ شی. دکشمیرستان ګاونډی هیوادونه دی ورسره د دوستی تړونونه لاسلیک کړي. دکشمیرستان په پولوکی دی د

ملګرو ملتونو قواوی تر هغه مهاله پریوځی چی دغه هیواد په خپلو پښو ودریږی. کشمیرستان دی هم بهرنی وسله وال وګړی اوډلی له خپل هیواد نه وباسی او باید ملګرو ملتونو ته یی وروسپاری.

۱۰- افغانستان، پښتونخوا، پاکستان (پنجابستان او سیندوستان)، کشمیر، هند او بنگلادیش باید د دوستی او دفاع یوسیمه ییز تړون لاسلیک کړي. دغسې تړون ستراتیجیک ژورتیا یانی (ستراتیجیک ډیپت) ته اړتیا له مینځه وړي او متقابل اعتماد ته لار هواروي. په دغه سیمه کې دې د وقایو دیپلوماسی (پریونتیو دیپلوماسی) لپاره د ملګرو ملتونو یو مرکز (په هند کې) او یوه څانګه یی (په پاکستان کې) جوړ شي- یا ددې سرچپه.

strategic depth... UN center for preventive diplomacy

ډاکټر رحمت ربی زیرکیار کلیفورنیا (۳ می ۲۰۰۹ ز کال)

یادونه: زه زیرکیار له منلي ورور ابراهیم نهیمی نه د زړه له کومي مننه کوم چی زما

پورتنی څیرنه یی ټایپ او په خپله پښتو ویپاڼه www.nahimi.dk/pashto

خپره کړه او په دې توګه یی په کډوالی کې خپل ملي، کلتوري او بشري مسئولیت ادا کړ.

زه د هسک څښتن په دربار کې د ښاغلي نهیمی د روغتیا او هوسایي هیله من یم! زیرکیار.

کلیفورنیا، امریکا (۱۹ می ۲۰۱۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library